

Vrijeme Berbe
(The Harvest Time)
propovjedano u Feniks
12. Decembra 1964

Hvala, Brate Williams. Dobro jutro, prijatelji. Privilegija je jedna, biti jutros ovdje i na ovaj način biti predstavljen. Jer se osjećam manjim. I ja sam bio veoma zahvalan, za ovu priliku, da jutros dođem u Feniks.

Ja se sjećam, kada sam prvi put došao u Feniks, imao sam oko sedamnaest godina. Od tada je zaista veoma porastao. Kad smo mi jutros ovamo dolazili, nismo skoro mogli reći, kad napuštamo Tuson i kad ulazimo u Feniks. Oni su se skoro spojili; toliko je se mnogo zgrada izgradilo. Mjesta, gdje se je prije ulazilo u pustinju i čak se je moglo i magari susresti, sada su tu moteli i marketi. To meni dokazuje, da starim.

Ja sam sjeo kod mog dobrog Brata Valdeza i mi smo razgovarali. Tu sam ja rekao: „Sada postajem star. Ja primjećujem, da sam već dug put ostavio iza sebe.“ Onda sam rekao: „Čekaj, samo dok ti u moje godine dođeš.“ Ili nešto slično. Bio sam jako iznenađen, kad sam čuo, da je on dvanaest godina stariji od mene. Posle toga sam se mnogo bolje osjećao. Pitao sam ga: „Brate Valdez, koliko dugo već propovijedaš Evanđelje?“

On je odgovorio: „Pedeset Godina.“

Ja sam bio znači još jedno malo dijete, kad je on već propovijedao. Tako sam rekao : „Brate Valdez, želio bih da bi vi jutros preuzeli Božju službu. Ja sam još mlad i nepostavljam se rado ispred mojih starešina, da njima propovijedam.“

On je se samo jednostavno nasmejao i rekao: „Šta ti misliš, zašto sam ja došao kolima ovamo?“

Ja sam za Brata Valdeza veoma zahvalan. On mi je govorio, da on ovdje ima jedan starački dom. To je veoma lijepo. Ja to veoma cijenim. On me je pozvao, da ih posjetim. To se nalazi na Nev River. Ja ne znam, da li neko od vas zna gdje je to, ali sam siguran, kad se jedan Valdez iza toga nalazi, da je onda u redu.

Svaki put, kad dođem na jedan skup, sretnem se obično sa ljudima, koji su na Božjoj službi bili isceljeni. Kad sam jutros ovdje za stolom stajao, došla je jedna skupocjena sestra kod mene. Njeno Ime je Erb i ona je iz Mičigena. Njen sin je ovdje spiker na hrišćanskoj radio stanici. Ona mi je ispričala, da je onda na sastanku u Flintu, Mičigenu, prisustvovala. Ona je imala jednu molitvenu karticu i htjela da se za nju moli, ali nije došla na red. Bila je veoma ozbiljno bolesna. Ja mislim, da je Bog tu ženu jutros na mjestu izliječio, dok je ovdje stajala.

Rekao sam: „Koliko je vremena od tada prošlo! Ima već od tada dvanaest, do četrnaest godina, i sada se je u Feniksu dogodilo. Feniks je kao iz ruine izgrađen. To isto si ti jutros doživjela: Bog je tvoje razrušeno zdravlje jutros opet podigao u jedno dobro zdravstveno stanje. To ja vjerujem.“

Sinoć sam dobio puno telefonskih poziva. Ja sam sada vaš susjed, jer ja živim u Tusonu. Puno ih je pozvalo, da jednostavno nisam uspeo da se odazovem na sve. Radi toga sam se za ljude molio preko telefona. Onda su morali da ostave svoje telefonske brojeve.

Između njih je bila jedna dama od osamdeset i sedam godina. Ona je bila hrišćanka, i bila je izvesno vreme van svog uma. Trčala je na ulicu, vrištala i dozivala

policiju, da je neko ukrao njenu bebu. Ona je imala osamdeset i sedam i bez pameti - jedna draga stara žena. Ja je nisam poznavao. Bili me je pozvao i rekao: „odmah se moliti. Loše jako izgleda za ovu ženu. I oni misle, da će umrijeti. Ona nije više pri pameti.“

Spustio sam slušalicu i otišao u moju sobu i molio sam se. Kroz nekoliko minuta je zaspala, i kad se probudila, bila je opet normalna. Pojela je jednu cijelu porciju piletine i za dezert sladoled i kolače.

Vi vidite, Bog je suveren. ON je realitet. Vi ne morate tako ostati. Molite jednostavno za to.

Ja mislim, to je bio brat voditelj ili neko drugi, možda brat Valdez, koji je jutros u svojoj molitvi rekao: „Mi ne dobivamo, zato što ne molimo. Mi ne molimo, zato što ne vjerujemo.“

Meni se je svidjelo pjevanje ovih mladih ljudi ovdje. Brat Valdez i mi stariji smo govorili o iskrenosti ovog mladog čovjeka, koji je svjedočio, kako je on doživio Isusa.

Često ustanovljujamo kod ovih pjevačkih grupa i pjevanja, da je opet jedan propovjednik, naime Brat Valdez, to tako izrazio:

„Ponekada se oni dobro zabavljaju.“ To izgleda da je danas postala zabava umesto, osvećenja i iskrenosti, koje su pentakostanci nekada imali.

Zato znam iskrenost ovih mladih dečaka cijeniti. Ja ne gledam često televiziju. Kako i znate, ja sam čak i protiv toga. U Tusonu sam iznajmio jednu kuću, dok naša bude gotova, koja će onda biti naš dom, ako da Gospod. Dama, koja nam je iznajmila kuću, je isto vjerna i jedna dobra prijateljica od nas. U ovoj kući nalazi se jedan televizor. Ja imam djecu u omladinskim godinama, i vi znate, kakvi su oni: to ih privlači. Nedavno sam došao jednog jutra sa jednog putovanja s Bratom Strome vratio. Ja ne znam, jeli Brat Stromeni jutros ovdje ili ne. On je predsjednik filijale u Tusonu. Moja mlada kćerka, koja sjedi tamo preko, pozvala me je unutra, da nešto pogledam. Ja sam rekao: „Mi ćemo upaliti televizor, jer će nekoliko grupa pjevati.“

Ja sam, jedan veoma dobar kritičar. Žao mi je, ali ja ne mogu ništa drugo biti, nego onakav kakav sam stvoren. Da bih učinio nešto protiv moje naravi, bio bi jedan licemjer. Tako ne želim ispred vas ljudi stajati, nego ja želim upravo biti ono što sam ja. To vi znate, gdje mi stojimo. Možda kritiziram malo previše.

Ali sam upravo imao u svom srcu da to kritikujem, jer šta je tu bilo, izgledalo mi je kao holivudska - predstava. Nije djelovalo posvjeceno, kako bi trebalo da budne. Oni su pjevali pjesme u ritmu rokenrola i nosili zlatne patike. Jeli već došlo vrijeme, da je ovo Evanđelje postao jedan šou? Ako je, onda ne želim sa tim ništa više imati. Ja želim nešto pravo, što je stvarno, i tako mi to želimo imati na takav način.

Ja mislim, ova dva mikrofona nisu tačno namještena, braćo. Čujete li me sada bolje?

Ako je Gospodnja volja, imaću u iduću subotu ujutro ogromnu privilegiju, prvi put u životu pred filijalom, u Flagstafu, Arizone, govoriti. Ovaj brat ovdje je predsjednik. Ja sam nažalost njegovo ime zaboravio. To je brat Čester Earl. Imao sam priliku, se sa njim jutros sretnem, kad sam onog finog Evanđelistu iz Indijane, jednog Indijanca brata, pozdravio. On je rekao, da ću u iduću subotu ujutro tamo govoriti. Vi ste svi srdačno na taj skup pozvani. Mi se nadamo, da će nas Gospod blagosloviti.

Iza toga u ponedjeljak uveče održaće se u Tusonu banket. Gospod mi je čast

udodijelio, da tamo 21. decembra na banketu u Tusonu smijem govoriti. I vi ste srdačno pozvani.

Kao što je Brat Williams dao do znanja, ja ću se prije početka Konferencije vratiti ovamo, na jedan Način „Uvoda”.

Ima ovdje jedna smetnja, zar ne Brate Vilijams? Jeli sada bolje? Da? Dobro. Ja se stvarno nadam, da će svaki od vas imati vremena, da prisustvuje na jednom ili na svim sastancima. Oni počinju u Nedjelju, 17 ga ., u 13.30. Želim još reći, da ću ako Gospod sa, na ovim skupovima za bolesne moliti i za sve, šta mogu, i učiniću, sve da vam pomognem.

Vi Braćo – propovjednici iz oblasti Feniksa, koji ste jutros ovdje, ja vam želim razlog reći, zašto sam ovdje u ovu dvoranu došao. Svaki put, kada dođem, napravim jedan krug i posjećujem sve crkve. Teško je, jer su neke crkve vrlo male. Mi ne želimo ni jednog Brata preskočiti, samo što je njegova crkva mala. Napori postoje u tome, da mi ne možemo ljude smjestiti. Radi toga sam mislio, da se skupimo svi na jednom mjestu, za koje ću se ja sam pobrinuti. Radi toga smo se ovdje za Božju službu skupili. To neka bude jedana evangelistička - Božja služba, na kojoj ćemo i za bolesne moliti.

Možda je bolje, da govorim na ovom mikrofону? Ne, On je za snimanje traka. Dobro.

Možda je ovako malo bolje.

Ja želim, da moja braća i pastiri crkava iz Feniksa znaju, da je to taj razlog, zašto smo ovu dvoranu uzeli. Ovako smo se mogli na jednom mjestu sastati. Nemožemo dostignuti svu braću: jer ih ima previše. Vi ste vidjeli, koliko ih je jutros moralo stajati, ali to još nije verovatno ni polovina od njih bila. Nemožemo u ovo malo dana, koji nam na početku Konferencije na raspolaganju stoje, svakoga posjetiti.

Ja sam siguran, da ćemo u toku skupa imati jedno veličanstveno vrijeme. Vi ćete velike govornike čuti. Ovo je Brat Keš Hamburg. Koliko vas ga je ikada čulo? On je kao jedan tajfun. Oprosti - to nisam tako trebao reći. On je jedan brat. Ali ja sam bio jednom sa njim. Ja ne razumem, kako vi možete doći da me slušate, ako ste ikada jednog čovjeka kao njega čuli. On zna propovijedati, i da uopšte udahne. Ja ne znam, kako on to čini, ali tako postigne, da mnogo govori. Nedavno sam sa njim skupa bio na mojoj konferenciji u Njujorku. On je htio nakon službe da me na večeru odvede. Ja sam otišao u restoran i baš opet htio se natrag vratiti, kad je on tek došao. On je na cijelom hodniku i svugdje svakome propovijedao, koga god je sreo. On je pravi original.

Siguran sam; da ćete takode brata iz Kalifornije rado čuti. Kako se on zove? Ja se ne mogu sjetiti njegovog imena. To je jedan od govornika. Ja sam njegovo ime zaboravio. On govori sa velikim isticanjem i vama će se svidjeti. Biće tu velikih govornika, kao što su Brat Roberts i mnogi značajni ljudi, od ovog vremena.

Ja sam zahvalan za jedan deo Pisma, koja mi je tek ovdje na um došla. David je gledao jednog dana na zavjetni kovčeg, kako se je u jednom šatoru nalazio. On je baš bio sa Natanom, sa prorokom toga vremena, i rekao je: „Jeli pravilno, da ja u jednoj čempresnoj palači stanujem, a kovčeg sa Zavetnim zakonom Gospodnjim je pod šatorom?”

Prorok mu je odgovorio: „Čini sve, što ti je god na srcu, Davide, jer Bog je sa tobom!” To je sve što je on znao da kaže. Ali već u istoj noći išla je Riječ Gospodnja

k proroku: „Idi i reci sluzi mojemu Davidu: Ja te uzeh od tora, od ovaca, i stekoh ti ime veliko, kao što je ime velikih ljudi koji su na zemlji “ - ne *to* najveće ime, ali jedno ime, koje se za velikane najveće brojilo, koja su u ono vrijeme bila .

Mislio sam: „Kakvu milost je Bog Davidu ukazao! I ja bih to sam mogao reći. Jer sam i ja imao privilegiju da u ovom danu u kojem mi živimo, u završnim danima ljudske istorije, i da sam uvršćen među takve ljude, kao što su ovi koje smo imali na skupovima .“ Neka vas Gospod bogato blagoslovi.

Moj dobar prijatelj, Brat Valdez, je rekao: „Brate Branhame, ja moram u petnaest do deset otići. Radi toga ću iza sjesti, da te u Govoru nebih uznemirio.“ On je bio u prošlim skupovima.

Ja sam pomalo spor i moram da razmišljam, kada već govorim. Često zapisujem mjesta Pisma i činim belješke, ali onda se moram vratiti nazad i razmišljati, šta mi je Gospod rekao da kažem. Vi znate, ja sam od Gospoda zavisao. Iako sam tako spor, nadam se, da vas jutros neću predugo zadržati.

Pitao sam Brata Williama: „koliko Vremena imam, Brate Williamse? Ja imam jedan deo Pisma, o kojem bi oko trideset minuta mogao propovedati. Iza toga bi mogao službu raspustiti i svi bi došli na vrijeme doma. Ali ako je moguće, ja bi rado dao jednu malu lekciju.“

To je nešto, što ja mislim da bi bilo nešto za vaš dan, nešto, sa čime biste mogli doma otići i razmišljati o tome.

I sigurno nebi ja jutros bio već u 3.30 odnosno u 3.40 min, ustao, ispremio se ovamo, samo da bi me videli. Neradi se meni o tome, da se vidim. Jučer sam studirao neke delove Pisma, koje sam zabeležio, u pogledu na nešto, u čemu sam ozbiljno molio. Ja sam ovdje došao, jer vjerujem, da se kroz to mnogima moglo pomoći. Mi nemamo vremena za šou i predstave, nego moramo doći do stvari. Ja vjerujem, da Isus dolazi veoma brzo. To će biti na Magnetofon snimljeno i možda će neko i slušati. Radi toga ja želim jedno objašnjenje dati: Mene veoma često pogrešno shvate. Mnogi me pozovu za nešto i pitaju: „Brate Branhame, jesi li to u ovom svijetlu na koje mislio?“ I ponekad kad mi nešto kažemo, morate poznati izraz, da znate, što sam ja sa tim mislio.

Možda ja govorim i stvari, koje su pomalo suprotne nečijem uvjerenju. Ja želim ovo sada objasniti: šta neko vjeruje! Ali imam jednu Poruku od Gospoda. Tako osjećam ja da je to tako. Drugi misle možda, ona je od đavola; drugi je drže za glupost. Za mene ali je to život. Ako ja stvari drugačije kažem, onda ne, da se ja razlikujem ili uvrijedljivo odnosno zlobno prema ljudima budem. To nije moja namjera. Ako je, onda sam jedan licemjerac. Ja to kažem ispod Aspekta, Bogu bliže doći. Ja to kažem iz gledišta, da ljudi Boga bolje upoznaju. **Ja to ne kažem, da je to nešto, što sam ja sam izmislio, nego to je nešto, što mi je od Boga udodijeljeno.**

Ako ja u ovim skupovima govorim o nečemu, što nekoga vređa, onda kažite jednostavno: „To ja ne vjerujem.“ Ja sam ovakvo čudno objašnjenje već često davao. Moja žena, koja tu sjedi i sluša, zna, da se baš ne držim puno formalnosti. To je kao kad se jede piletina i kad naidete na kost. Niko, ko nju stvarno rado jede, nebi radi toga bacio cijelo pile, samo što je zagrizao na jednu kost. Taj ostavlja kost sa strane i jede piletinu dalje. Isto tako je sa kolačem od trešnje. Kad ja jednu košticu nađem, ne bacam cijeli kolač, nego samo ostavljam košticu sa strane. Ako ja nešto na jednom od mojih skupova kažem, kao što vam se čini kao jedna koštica, onda je ostavite po

strani. Dopustite mi da priznam, da ja o tome ne znam koliko vi znate. Nastavite dalje i jedite, što vi držite da je ispravno. Ja sada vjerujem, da će Gospod Njegovu Riječ da blagoslovi. Ja vjerujem samo u tu Riječ i samo u Riječ, samo u Riječ. I to je Poruka, koju je meni dao Gospod.

Mi se razlikujemo jedni od drugih. Ja sam jutros moju Braću posmatrao. Njih je možda stotinu i više: Misionari, Evanđelisti i Pastiri. Svaki od njih je više kvalifikovan da ovdje stoji i govori. U tome sam siguran. Ali vidite, ni jedan od nas ne može mjesto od drugoga zauzeti. Ni jedan ne može Poruku od drugoga donijeti. Svaki od nas ima jedan drugi način.

Bog je suveren. Ko je mogao Bogu na početku reći, kako On treba stvari stvoriti, kad je samo On sam eksistirao? Samo postoji jedan oblik Vječnog Života, i to je Bog. Kad mi imamo Vječni Život, mi smo onda bili s Bogom, upravo smo onda jedan deo Boga. Mi smo bili Negov atribut. Mi smo sada Njegov atribut. „U početku je bila Riječ.“ Riječ je jedna izražena misao. Dakle bili smo Njegove misli, koje su onda u Riječ izražene bile. Tako smo postali, ono šta smo. Iz tog Razloga nije naše Ime - možda to, koje mi sada imamo - , ali naša imena su bila stavljena u Jagnjetovu Knjigu Života prije postanka svijeta. I ako to nije onda tamo, neće nikada tamo stajati. Isus je došao, da sve one spase, one čija su imena u toj Knjizi. ON je znao.

Ko bi mogao, kao što nam se u Rim. 9 kaže, Lončaru propise podati? Može li glina reći: „Napravi me da budem takav i takav!“? Ne! Bog želi sve Njegove atribute prikazati. Zato je On učinio, da jedan sud budne za sramotu, i jedan drugi za čast, da bi to naročito istaknuo. Vidite li, On je suveren. Niko Njemu ne može reći, šta da On uradi.

ON nas je različite načinio. U Bibliji nam je čak rečeno, da se čak i zvijezde u njihovom sjaju razlikuju. Vi znate, da i između Anđela na nebu ima razlike. Ima Anđela postoje Heruvimi i Serafimi. Oni se razlikuju jedan od drugog. I mi smo svi različiti. Bog ima velikih planina, ravnice, livade, pustinje, vodu. ON je mnogorazličit; On je jedan - Bog raznolikosti. Pogledajte Njegov narod ovog jutra ovdje: Neki od nas su bijeli, drugi su crni, opet drugi smeđi ili žuti, neki su crveni. Takav je Njegov narod. ON je jedan Bog raznolikosti. Ja mislim, tako je to On i između Njegovih sluga namjestio.

Mi želimo sada naše glave za molitvu pognuti. Prije nego što iz Riječi čitamo, želim još nešto reći. Ja znam, da ako budnem malo odužio. Ako dakle vi morate ići i ustajete, imaću razumevanja za to. Ja ću to savršeno razumijeti. Dakle da se pomolimo. Dok se molimo, s glavama pognutim k prašini, iz koje nas je Bog uzeo, i molimo, želim ja pitati, dali je neko ovdje, koga ćemo u molitvi spomenuti. Podignite svoju ruku. ON zna, tačno šta je u vašem srcu i zašto ste podigli ruku.

Dragi nebeski Oče, Mi Ti se približavamo sa poštovanjem i ka prašini pognutim glavama, od koje si nas uzeo. Mi razmišljamo u mislima, da si Ti jednoga dana Abrahamu rekao, da ćeš Ti njegove potomke bezbrojne stvoriti kao pijeska na moru. Ti si ga pozvao, da pogleda ka zvijezdama. Jeli ih mogao prebrojati? Naravno da je to bilo nemoguće. Ti si mu obećao, da se njegovo sjeme neće moći izbrojati kao pijesak morskog i kao zvijezde, koje na nebu sijaju. Sa ovim mislima u umu i dok su naše glave k pijesku pognute, odakle mi dolazimo, potom gledaju naša srca gore k Nebu, mi odlazimo - od pijeska ka zvijezdama, jer smo mi sjeme Abrahamovo. U Hristu, umrli smo i mi Sjeme Abrahamovo, nasljeđujemo sa Njim prema obećanju.

Mi smo se jutros ovdje skupili i mi smo prirodnu hranu za naš život primili. To leži iza nas. Sada čeznemo za tim, da nam Ti nebeske Mane daješ, tu hranu, koja nas u unutrašnjem životu ojača. Kao što krv hranu transportira, da nas ojača i da proizvede više ćelija, da dobijemo snage tokom dana, neka tako i Hrista prihvatimo, da On može jutros ući u naš duh kroz Reč i da nas ojača za čas, u kome mi živimo. Dan je poodmakao, večernje senke se već spuštaju. Večernje Svijetlo svijetli i uskoro ćemo poziv čuti: „Dođite gore!“ Mi želimo da budemo spremni za taj čas. Pomozi nam, Oče.

Ni jedan čovjek nije dostojan, da otvori tu Knjigu ili njegove pečate opečati. Ali to Jagnje, koje je bilo zaklano prije postojanja Svijeta, je došlo, uzelo je Knjigu i razlomio pečate. O Jagnje Božje, dođi jutros, otvori nam Knjigu da pogledamo u nju, sa Tobom Gospode, da prepoznamo, što moramo učiniti, da bi bili spremni za ovaj čas. Blagoslovi svaku crkvu, blagoslovi i ispred nas nastupajuće skupove, svakog pojedino, i našu malu zajednicu, da bi se usporedila u iduću. Neka mi, kad budemo odavde otišli, kao i oni onda u Emausu možemo reći: „Nisu li naša srca u nama gorjela, kad je On usput sa nama govorio?“ Daruj to , Oče.

Mi to molimo u Ime Isusa. Amen.

Svi, koji vi želite otvoriti Bibliju, jer ste se navikli čitati, kad jedan propovjednik čita, da znate, o čemu on govori, možete Mat., Gla. 4, otvoriti, i ako imate svoje Biblije ovdje.

Ja ću vam reći temu, prije nego o tome počnem propovjedati. Ja to želim na jedan način kao pouku naučiti i duže obraditi. Ja ne znam, zašto sam baš ovu Titulu izabrao, ali ona glasi: *Vrijeme Berbe*.

Kao Temelj za ovu misao čitaćemo iz Pisma, da bih odavde povezanost za tekst uzeo. Mi ćemo jedan Deo iz Mat. 4 čitati. Radi se u tome o Isusovom iskušavanju, nakon što je primio Svetoga Duha, bio odveden u pustinju.

Tada Isusa odvede Duh u Pustinju da Ga Đavo kuša. I postivši se dana četrdeset i noći četrdeset, na pošljedku ogladnje. I pristupi k Njemu kušać i reče: „Ako si Sin Božij, reci da kamenje ovo hljebovi postanu. A On odgovori i reče: „Pisano je:; ne živi čovjek o samom hljebu, no o svakoj Riječi koja izlazi iz usta Božjih. Tada odvede Ga đavao u sveti grad i postavi Ga navrh crkve; Pa Mu reče: „Ako si Sin Božij, skoči dolje; jer u Pismu stoji, da će Anđelima svojim zapovjediti za Tebe, i uzećete na ruke, da gdje ne zapneš za kamen nogom svojom.“

A Isus reče njemu: „Ali i to stoji napisano: Nemoj kušati Gospoda Boga svojega.“ Opet uze Ga đavao i odvede na goru vrlo visoku, i pokaza Mu sva carstva ovoga svijeta i slavu njihovu; i reče Mu: „Sve ovo daću Tebi ako padneš i pokloniš mi se.“ Tada reče njemu Isus: „Idi od Mene, sotonu; jer stoji napisano:; Gospodu Bogu svojemu poklanjaj se i Njemu jedinom služiti!“

Ja želim četvrti stih istaknuti:

A On odgovori i reče: „Pisano je:; ne živi čovjek o samom hljebu, no o svakoj Riječi koja izlazi iz usta Božjih.“ Kao uvodnu Riječ želim uzeti: „od svake Riječi, koja izlazi iz usta Božjih.“ Ostavite tu pomisao, dok budemo govorili. U Jovanu 6, 48 je Isus rekao: „JA Sam hljeb života.“ Mislim, da sam tako jutros glavu tačno upisao. U toku Pashalnog praznika jeli su Jrvreji prijesni hljeb. Oni su mislili na manū, koja je u pustinji padala, i na Izvor, koji je tu u pustinji iz Stijene izvira. Oni su imali jedno divno vrijeme. Onda je Isus povikao među njima: „JA sam Hljev Života. Vaši očevi

su četrdeset godina jeli manju u pustinji i svi su oni mrtvi. No, JA Sam taj Hljeb, koji od Boga sa Neba dolazi. Ako neko od njega jede, neće nikada umrijeti.“ A za Stijenu mogao je On reći: „JA sam ta Stijena, koja je bila u pustinji. JA sam ta Stijena, iz koje su vaši Očevi pili.“

„Kako?“ , pitali su, „još Ti nema pedeset godina, i Avraama li si vidio? Sada znamo, da Ti imaš jednog đavola i da si lud.“

Isus im reče: „JA SAM prije nego se Avraam rodijo.“ Onaj, JA SAM je bio Vatre ni Stup u grmu, koji je sa Mojsijem govorio. Ako to postavite u odnosu imenice i zamenice, onda se ne kaže: „Ja sam bio“ ili „Ja ću biti“. „JA SAM“ to je uvijek sadašnjost.

Mi sada mislimo, da je On rekao: „JA SAM Hljeb Života.“ Kako je mogao taj Čovjek biti Hljeb Života? To je ono što se mi pitamo. ON je isto rekao: „Hljeb je Moje tijelo.“ Kako je mogao taj Čovjek Hljeb biti? To je čudno, ali nemojte se zbuniti radi toga. Ljudi Njegovog vremena su bili smeteni u vezi toga. Oni nisu razumjeli, kako je On lično mogao biti Hljeb Života. U Jovanu 1 nam je rečeno: „U početku bješe Riječ, i Riječ bješe u Boga, i Bog bješe Riječ... i Riječ postade tijelo i useli se u nas.“ Tako je postala Riječ Hljeb. Riječ i Hljeb moraju biti to isto, jer je Isus Riječ, i On je isto Hljeb. Kako je On mogao biti Hljeb i Riječ? Za ljudski razum je to veoma neshvatljivo. Ali mi se nadamo, da se jutros niko među nama nalazi sa jednim telesnim umom, nego da je među nama duhovni um, da bi mi mogli razumjeti, šta nam Otac ovdje želi reći. Mi shvaćamo, da su ove Riječi teško shvatljive, ali istovremeno su prema Pismu Istine.

„Kako može ovaj Čovjek biti Hljeb?“ , pitaju se. To su učinili Josifas i mnogi istoričari. Ja ih baš trenutno izučavam.

Ja pišem na jednoj knjizi - moja objašnjenja i prve četiri glave Knjige Otkrivenja - nadam se, da ću je uskoro izdati. To će biti jedna velika knjiga. Iza toga ću isto o svakom crkvenom vremenskom dobu jednu brošuru izdati.

Ja sam crkvenu istoriju proučavao. Pri tome sam primijetio, da je neko od ranih istoričara - mislim da je bio Josifas, da, bio je Josifas - kako god, koji je rekao, da su Njegovi učenici „Njegovo telo ovog Isusa od Nazareta, koji je izašao i Bolesne liječio, iskopali i pojeli.“ Oni su samo slavili večeru Gospodnju, ali je se mislilo, da su Njegovo tijelo iskopali i pojeli. Mi jedemo večeru Gospodnju, odnosno uzimamo večeru Gospodnju kao simbol Njegovog tijela, zato što je ON bio Riječ.

Vidite, to je teško razumjeti, ali istovremeno je to prema Pismu. Isus je rekao: „Sve, što u Pismu stoji, mora se ispuniti.“ Radi toga želimo se mi svega odreći, što se sa Pismom ne poklapa. Ne napuštajte nikada, nikada Pismo radi neke stvari - ni jednu jedinu Riječ od toga! Držite se tačno Pisma. Jednoga dana moraće Bog ljudima suditi. Ako bi On ljude kroz crkvu sudio, koja crkva bi tu trebala biti?

Kaže se: „Kroz katoličke crkve.“ Kroz koju katoličku crkvu? One se razlikuju više jedna od druge nego što se mi jedno od drugog razlikujemo. Ima toliko raznih Forma od Katolika: rimskih, pravoslavnih i još drugih. Oni se ne slažu. Kroz koju od katoličkih crkava će On to učiniti? Ako bi On to kroz Protestantsku crkvu činio, kroz koju Protestantsku crkvu? Svaka se razlikuje jedna od druge.

ON će Svijetu suditi. Za to je Njemu potrebno mjerilo, po čemu će On suditi. ON bi bio nepravedan, ako nas sada pusti da živimo bez mjerila, po kojem će nam suditi. Ko bi bio ispravan? Kako biste znali, šta je ispravno? Mora postojati jedno mjerilo.

ON je onda rekao u Svojoj Bibliji, da će On suditi Svijetu preko Isusa Hrista. I ovdje smo mi čitali, da je Isus Riječ. U Jev.13, 8 stoji: „da je ON isti, jučer, danas i u Vječnosti.“ Radi toga će On suditi crkvi prema njenom stavu o Hristu, Koji je Riječ. „Ne živi čovjek o samom hljebu, no o svakoj Riječi, koja izlazi iz usta Božjih.“ - ne iz usta jednog čovjeka, ne iz jednog seminara, ne iz jedne crkve, nego iz usta Božjih. Od toga neka čovjek živi i samo od toga; ne od ljudskih tumačenja, već po Božijoj sopstvenoj Riječi. Vi kažete: „ovde je nešto pogrešno.“ Ako je to tako, nosi Bog odgovornost za to. ON je meni to predao, i ja to moram donijeti. Unutra stoji, šta je On rekao.

Ako vama to nije jasno, kako On može Hljev i Riječ biti, onda da sada to pretražimo. Mi to želimo pronaći, jer je cijelo Pismo istina. Ona se ne može prekršiti. Svaka Glava Pisma se ispunjava; svejedno, kako neobično izgleda, ona se uvijek ispunjava.

Šta bi bilo, kad bi Brat Vilijams ili neko od braća koji su ovde, ili naš pra – pra - pradede, ako bi obojica došla jutros u isto vrijeme ustali, i kad bi mu mi pokazali televizor? Možda je neko u njihovom Dobu prorokovao, da će doći jedno vrijeme, i kada će se jedan Glas moći čuti na cijelom Svijetu.

Rekli bi: „Nemarite o tom jadnom starom čovjeku, on je izgubio pamet.“ Ili: „Doći će jedno vrijeme, kada će se boje u vazduhu kretati.“ I upravo je sada ovdje. „Čovjek će na jedno malo dugme pritisnuti i moći će na cijelom Svijetu vidjeti, kako se ljudi po jednom ekranu kreću.“

Rekli bi: „Jadni stari čovjek!“ Ali sada mi to imamo - direktno jutros u ovoj prostoriji.

Ja vam želim svjesno podam, da je Bog u ovoj prostoriji, prije nego što to bliže proučimo. Autor ove Riječi je ovdje. Ne ovisi o tome, kako ste vi obučeni, koji poslovni položaj imate, u kakvoj kući vi živite, kakva kola vi vozite ili kako ste obrazovani - Bog gleda na vaša srca. ON gleda u moje srce. I nama se sudi po našem srcu, ne po našim riječima. Naša srca nam sude. „S čim je srce puno, tako se prelivaju usta.“ Ako ne, onda je licemjernost.

Kroz ovu prostoriju kreću se ljudi, raznih oblika iz cijelog svijeta. Glasovi, pjevanje pune ovu prostoriju. Ali vidite, vi ste ograničeni svojim čulima, tako da vi samo jedan određeni dio možete primijetiti. Čim se televizor upali, počne Ekran funkcionirati. Valovi se kroz jedan naročiti uređaj primaju i u jednom kanalu prenose. Tako se može učiniti da se ti ljudi vide, dali se u Australiji, južnoj Africi ili bilo gdje nalaze. Vi možete ovdje stajati pa čak i boju njihove odjeće na Ekranu vidjeti ili boju drveća i svaki pokret, koji oni čine. Uključite televizor i vidite, i pogledajte da li je to tako. Radi toga moraju stvari negdje biti, iako su vašim očima sakrivene. One se kreću sada kroz ovu prostoriju. To je već bilo, kad je Abraham Boga čuo kako kaže: „Pogledaj na nebo i izbroji zvijezde.“ To je već bilo, kad se je Ilija na gori Karmelu nalazio. To je već tu bilo, kad je Adam ovdje bio. Ali tek sada se je to otkrilo.

Isto tako je Bog ovdje i čak i Anđeli. To će jednog Dana isto tako Realitet biti kao Televizor ili slično; jer će nas Duh voditi u besmrtni život. Onda ćemo to razumjeti. Mi govorimo iz Njegove Riječi.

Bog, veliki Stvoritelj. Mi se želimo prvo sa prirodom dotaknemo, Njega u njoj posmatrati i onda se vratimo na Riječ . Priroda ide paralelno u sporazumu sa Riječi,

jer je Bog stvoritelj prirode. Ako vi posmatrate prirodu, možete ustanoviti, da je to tako. To je za mene bilo kao jedna Biblija, kad sam posmatrao prirodu. Prepoznao sam Boga u njoj. Pšenica je jedan prirodni proizvod. Pravi se hljeb od nje i on hrani prirodno tijelo. Priroda krije mnoge tajne. Pri posmatranju prirode sam prvo Boga prepoznao. Shvatio sam, da nešto mora tu biti. Pošto ja nemam obrazovanje, upotrebljavam mnogo primjera iz prirode. Ja ne želim neobrazovanost podržavati, nego želim samo sa tim reći, da nije potrebno obrazovanje, da se prepoznaje Bog.

Jovan Krstitelj, Hristov predhoditelj, nastupio je u pustinji. Kaže se, da je on od devet godina u pustinju otišao i tamo ostao, jer je njegov zadatak bio tako važan. Njegov Otac mu je bio sveštenik, kao i njegovi svi preci su sveštenici, u onim „denominacijama“, bili. On je možda rekao: „Dakle, Jovane, ti znaš, da ćeš ti Mesiju predstaviti. Znaš li ti isto, da i Brat taj i taj Mesiji potpuno odgovara?“ Radi toga se je Jovan od toga morao udalji i u pustinji da bude sam, jer Izbor, ko će Mesija biti, pripada samo Bogu, ne i niukakvom slučaju jednom ljudskom izboru. Dakle otišao je od prilike devetogodišnji tamo.

Vi znate, kad je od trideset godina nastupio, nisu njegove Propovijedi bile kao od jednoga teologa. On nije upotrebljavao visoke riječi, nego primjere iz prirode. Crkvenjacima onoga doba rekao je: „Vi zmijski porode...“ zmiije je on u pustinji vidio. On je mrzeo zmiije. One su bile otrovne. U njihovim čeljustima su imali smrtni otrov. On je to prenio na Crkvu/Općinu tog vremena: „Vi porode aspидni! Ko kaza vama da bježite od gnjeva koji ide, da pobjegnute? Neka vam ne pada na pamet reći: Mi pripadamo tome. ` Mi smo Jezenites. ` , Mi smo to i to. ` Neka vam ne dolazi na pamet reći: `Mi imamo to! Jer ja vam kažem: da može Bog i od kamenja ovoga podignuti djecu Avraamu.“

On je isto rekao: „ Već i sjekira kod korijena drvetu stoji, i svako dakle drvo, koje ne rađa dobra roda, siječe se i u oganj se baca.“ Sjekira mu je u pustinji bila potrebna, i on nikada nebi ni jedno stablo bio posjekao, koje je nosilo rodove, jer je on od rodova živio. On je sjekao takva stabla, koja nisu rodove nosila. Oh moglo bi se čitavo Pismo uzeti. Sve je tako inspirirano, da bi svukud naišli na upućivanje na Isusa Hrista. Vidite li: Svako drvo, koje ne donosi dobre rodove, se posiječe i baci se u vatru.“ On je upotrebio u njegovoj poruci u skladu, sa prirodom.

To i mi želimo sada sa obzirom sa time suočimo, da je On rekao: „JA SAM Hljeb. Čovjek živi od svake Riječi. JA SAM Riječ.“ Mi idemo natrag k prirodi. Ja sam već često primijetio, da sam morao da uradim.

Priroda se kreće po jednoj određenoj šemi. Ako vi uzmete malo vremena i posmatrate sve ptice, kad se skupljaju i na polje slijeću, da tu jedu, onda ćete primijetiti, da i stoka na pašnjaku u to vrijeme pase. Ako bi vi onda počeli pecati ribu, one bi zagrizle. Ali čim ptice na drveta natrag lete i kad se stoka u jedan čošak skuplja, možete izvaditi svoju udicu. One neće više gristi. U prirodi vlada uvijek sporazum.

I Božja riječ teče u kontinuitetu. Sve, što Bog čini, dešava se po jednom posebnom redu. ON je na početku odlučio, kad je čovjek zajedništva s Njim izgubio, da će ga On spasiti, na temelju pri čemu će nešto nevino morati svoju Krv proliti. U tome On nikada nije izmenio Svoj metod. Pokušavalo se je to kroz obrazovanje, kroz denominacije, kroz molitve, kroz sile ili kroz viku postići. Isto je ostalo na tome: Samo ispod prolivene Krvi, je jedino mjesto gdje susreće Bog vjernike!

Mi ne možemo osnovati jedan Svijetski Savez Crkava i da ih sve skupa dobijemo. To nikada ne funkcioniše. To nikada nije bilo moguće i nikada neće biti moguće. Zato sam ja protiv tog sistema. Bog ima svoj vlastiti sistem. Danas se kaže: „Sve Crkve ujedinjuju se u Svijetski Crkveni Savez. I Isus je se zato molio, da mi svi trebamo biti jedno.“ Tako to gleda ljudska pamet, bez poznavanja duha.

Isus je rekao: „... da svi jedno budu, Oče, kao što smo Ti i Ja jedno.“ Ne da jedan čovjek iznad nečega vlada; to nikada neće voditi do uspjeha. Jedna denominacija želi nad drugoj vladati, jedan čovjek nad drugim. Njegova molitva je bila, da budemo mi sa Bogom jedno, kao što su Hristos i Bog jedno. ON je bio Riječ i Isus je molio za to, da i mi postanemo Riječ i da Njega odražavamo. Tako izgleda ispunjenje Njegove molitve.

Vidite, kako sotona to izobličeno ljudskom razumu daje? Ali Isus nije sa svojom molitvom mislio, da se mi svi skupa udružimo i da imamo zajedničku vjeruispovesti i slično. Svaki put, kad tako učine, odalaze se dalje od Boga.

ON želi, da smo mi sa Bogom jedno, a Bog je Riječ. Svaki pojedinac mora u svom srcu biti jedno sa Bogom.

Bog je znao, da će se sve ove stvari tako razviti. Nekada nalazimo Boga, kad posmatramo prirodu. Mijenjanje godišnjih doba je jedan dokaz za Boga. Po tome sam ja kao prvo prepoznao, da postoji jedan život: kad u proljeće sve iznikne, počinje rasti, proizvodi sjeme, umire, u zemlju se natrag vraća onda se opet u uskrснуću budi. To je upravo kružni tok. Mi bi mogli sate sa time provesti.

U Indiji se to potpuno drugačije gleda. Naš Brat, Misionar, zna to. Ja sam se tu i na cijelom Svijetu sa mnogima susreo, koji na reinkarnaciju vjeruju, odnosno, da vi umirete kao jedan čovjek, i da se vraćate ovamo kao u ptici ili u jednoj drugoj životinji. Sa prirodom to nije u skladu.

Priroda svjedoči, da će isto sjeme, koje odlazi pod zemlju, i da se isto sjeme ponovo vraća. Isti Isus, koji je umro, je isto uskrснуo. Aleluja! Kad ovo tijelo ode u zemlju, ne izniče ono kao cvijet ili kao nešto drugo, vratiće se natrag kao čovjek ili žena. Priroda nam to pokazuje. Sjeme mora u toku studene zime da istrune, ali život koji je unutra, ostaje sačuvan.

Ako ali Sjeme nije bilo oplodeno, neće više izniknuti. To nije moguće, jer nema ništa u sebi, što bi ga iznijelo. Isto se tako odnosi i na nas, ako smo samo po Imenu hrišćani. Postoje dvije crkve odnosno skupštine na svijetu: prirodna i duhovna. Obadvije se nazivaju „hrišćanske“. Ali prirodna crkva ne može ustati. Ona se „podizhe“ slijedi sada, u Svijetskom Savezu Crkava.

Pravi hrišćani se podizhu, da sretnu Hrista, jer oni pripadaju Nevjesti, koja će Njega sresti. Postoji jedna razlika između njih. Ove tajne su u prirodi za nas sakrivene. Mi ih možemo prepoznati, kad mi nju posmatramo. I vidimo da Hrišćanstvo, govori o Istini o smrti, sahrani i uskrснуću.

Mi znamo kako postoji pšenični hljeb, jer mi svi živimo od njega. Kao što i znamo, postoji samo mogućnost da možemo živjeti, naime, pri čemu mi uzimamo našem tijelu mrtve supstance. Drugačije vi ne možete živjeti.

Nedavno me je sreo jedan vegetarijanac i rekao: „Brate Branhame, imao sam veliko povjerenje u tebe, dok nisam čuo, da ti za doručak jedeš jaja i slanine. I rekao je. “ Kako jedan čovjek Božji može jesti takve stvari?“

Pitao sam: „Pa, šta sa tim nije u redu?“

Sve stvari su nečiste, ali će kroz Riječ Božju i molitvu postati osvećene. Biblija kaže: „Ovo sve kazujući braći, bićeš dobar sluga Isusa Hrista.“ „Jer sve od Boga stvoreno je dobro, ništa se ne odbacuje, kad se sa zahvalnosti prima“(1. Tim. 4). To je istina.

Pitao sam: „Ne morate li i vi nešto mrtvo pojesti?“

„O ne!“

Rekao sam: „Da bi ste moglo živjeti, morate mrtvu materiju k sebi uzimati. Jedeš li hljeb, morala je pšenica umrijeti. Jedeš li povrće, moralo je umrijeti. Tako je sa svačim, šta uzimaš. Čak i sa mlijekom piješ bakterije. Ti možeš samo od mrtve supstance živjeti.“

Kad već nešto mora umrijeti, da mi fizički možemo živjeti, koliko više mora onda nešto umrijeti, da bi mi vječno mogli živjeti! Smrt je za to potrebna! Hljev! Isus je rekao: „JA SAM Hljev.“ Postoji pšenični hljev, ali On nije bio ovaj način hljeba. Dakle mora da postoji dvije vrste Života, koje se održavaju kroz hljev. To je zaključnost. ON nije bio pšenica, nego Riječ, koja je postala telo. Dakle postoje dvije vrste života. Mi znamo i ja sam to već rekao, da pšenica mora umrijeti, da mi možemo telesno živjeti. Isus, ta Riječ – Hljev, je umro, da mi možemo vječno živjeti. ON je bio Riječ - Hljev. Držite to čvrsto u sjećanju. Kao dokaz za Istinitost Riječi Isusa smo mi posmatrali, kako se u prirodi odvija.

Sada se želimo Pismu posvetiti, da to i sa njim dokažemo. Onda ćemo doći na prvu glavnu temu. U Paradizu dao je Bog Njegovoj prvoj familiji Riječ Božju. Ona neka od svake Riječi živi. Prva familija na zemlji imala je Vječni Život, dokle je ona držala Riječ Božju.

To je bio Njegov plan. ON je rekao: „JA SAM Bog, Ja se ne menjam.“ To je još uvijek Njegov plan. Njegov plan nije nikada bio, da čovjek treba od veroispovesti, organizacija ili ljudskih propisa živjeti, nego od svake Riječi, koja izlazi iz usta Božjih.

Sada ćemo se 1. knjizi Mojsijevoj vratimo. Ona se zove *Geneza*, šta „Početak“ znači. Mi znamo, da je Bog Njegovoj familiji dao Vječni Život, dokle su god ovu Riječ držali i prema njoj živjeli. Ali čim su jednu jedinu kariku u lancu Obećanja - prekršili, došla je smrt iznad njih, jer je i to bilo obećano.

To je kao jedan lanac, na kojemu vi iznad pakla visite. Samo je ta jedina stvar koja će vas preneti preko toga. Čim Vjernik postane takozvani vernik i živi prema rečima koje se nalaze prema suprotnosti ovoj Riječi, on prekida svoje zajedništvo sa Bogom. Jedna karika pukne! I, upamtite, vaša vjera u ovu Riječ je kao jedan lanac. Svaki lanac je samo toliko jak kao njegova najslabija karika! Tako je. Više ne izdržava. Ako je vama u Riječi nešto ne jasno, jer ste do sada drugačije čuli i kaže vam se: „Oh, to je bilo za Apostole. To je važno u Prošlosti!“ , i ako Pismo kaže, da je Isus Hristos jučer, danas i zauvijek isti, ne dozvolite da se slaba Mjesta stvaraju. Branite to, držite se pri tome čvrsto i uvijte svoj život u tome, jer je to jedino, šta će vas od plamena Pakla sačuvati.

Tako je.

Ovaj je lanac puknuo kod Adama i Eve, prve familije. Mislite o tome: Oni nisu čitavu Rečenicu raskinuli, ne ni tri Riječi, nego samo jednu Riječ! Čovjek zavisi od svake Riječi, svake Riječi, koja je iz usta Božjih izišla, iznad pakla. Od toga zavisi vječni Cilj svakog čovjeka. Ili visi on na ovom lancu ili na jednoj vjeroispovijesti.

Jeli veroispovest na ovom lancu upletena, stvara slabosti lanca i vi ste izgubljeni. Isto i kod Adama i Eve je ovo bila slaba karika. Postojala je u onim Riječima: „je li istina da je Bog kazao?“ Sigurno je Bog to kazao! I kad je Bog to kazao, onda je tako On i mislio. I u tome je On držao Svoju Riječ, kad je govorio: „Jer u koji dan, okusiš s snjega, umrijećeš.“ Onoga dana, kada primite u sebe bilo šta sem nepreljubne Riječi Božje u svoju dušu, toga dana, ste odvojeni od Boga.

To je veoma tvrdo; ali samo čujte dobro. Radi jedne Riječi, koju je Bog izgovorio, radi jedne Riječi se je čovjek na početku Biblije od njegovog lanca Vječnog Života odvojio.

To je, kao da se jedan čovjek, koji se sa svojim nogama i rukama na nebu čvrsto drži, ruke odkinu ili palca slome - stvarno to, na čemu visite, vi visite na najdubljem mjestu, i kad se taj Lanac prekidne, ste u svakom slučaju izgubljeni. Zadržite to u sjećanju. Vi znate, Biblija kaže, da svaka Izjava neka bude na dva ili tri Svjedoka osnovana. O tome ćemo odmah doći u povezanosti sa tri Isusova iskušenja; ona tri iskušenja, koje propovjednike danas na pad dovode; ona tri iskušenja, kroz koje crkva na pad dolazi; ona tri iskušenja, koje vješalo za organizacije postaju, i ona tri iskušenja, da se pojedinci na pad dovedu. Uvijek se radi o trojkama kao kod opravdanja, posvjećanja i krštenja Svetog Duha ili Otac, Sin, Sveti Duh. U tri se istaknuje uvijek savršenost.

Dakle, obratite pažnju, šta je Bog Svojoj djeci u početku za život dao, je bila Njegova Riječ. Mi smo ustanovili, da je to istina. U sredini Biblije je nastupio Isus i rekao: „ Ne živi čovjek o samom hljebu, no o svakoj Riječi, koja izlazi iz usta Božijih.“ U Otkrivenju. 28,18. govori sam Isus i još jednom kaže: „Jer svjedočim svakome, koji čuje Riječi proroštva Knjige ove; Ako ko dometne ovome, Bog će nametnuti na njega zla napisana u knjizi ovoj; I ako ko oduzme, od riječi knjige proroštva ovoga, Bog će oduzeti njegov dijel od knjige života.“

Vidite, ne radi se o tome, da mi vodimo lijepi život; tako pripada sa time. Ne radi se o tome, kako smo vjerni našoj crkvi; i to pripada samo sa time. Naj glavnije ali je, da se mi za tu Riječ držimo. Ne primajte u vas ništa osim Riječi. Ostanite sa time. ON je ta Riječ. Dakle mi to želimo sada sa pažnjom posmatrati.

U čemu se razlikuje taj hljeb tvorevine za život ? Taj hljeb od kojega mi živimo, postaje od pšenice. Samo ako nije pomiješano zrno, može se posijati i ono izniče. To mora biti zdravo, dobro zrelo zrno. Defektno zrno ne izniče. Mi svi to znamo. Brat Sofman, koji ovdje sjedi, sije u Kanadi pšenicu. On vam može reći, da se kvarna zrna ne siju a da se onda očekuje žetva, jer da su bube, bakterije i bilo šta, da je u zrnu, uništile bi već život iz njega. Jeste li znali, da crvi, koji će vaše tijelo uništiti, su već sada u vama? Jov je rekao, I ako se ova koža moja i raščini. Čak i kad vas legnu u mrtvački sanduk, i zapečate vas vakumski, će vas izjesti crvi, koji su u vama.

Postoji čak, i da se crvi u brašnu nakon nekoliko vremena nađu i ako je vakumski zatvoreno. Kako to dolazi? Crvi su već od početka unutra. Oni postoju od početka.

To dakle mora biti zdravo zrno, očišćeno od mana i nedostataka u sebi. Osim toga mora biti čistokrvno zrno i nesmije biti hibridno zrno. Inače kad iznikne, ali kad ga opet posijete, ne niče više pšenica, jer hibridno zrno ne raste više. Nemože više rasti. Kada ga hibridizirate vadite život iz njega. Tačno to se je sa Crkvom/Zajednicom desilo. Oni su sa svijetom hibridizirane. To je taj razlog, zašto oni iza njihovog probuđenja koje nastupi više nisu ni jednog imali. Svaka Zajednica, koja je se

organizovala, umrla je na mjestu i nije se više ponovo podigla. Zato što je se organizirala, donijela je svijetski sistem unutra. Zato što se život nije više vratio natrag. Povijest ne objavljuje o Crkvi - Skupštini, koja je ikada ponovo doživjela probuđenje, kako je se zatim organizirala. Sa tim je umrla na tom mjestu. Zašto? Zato što je bila hibridizirana.

.. Ne postavljajte nad njom jednog biskupa. Dopustite da Sveti Duh nad njom straži. Sveti Duh je za to bio poslat, da korov i slično drži na daleku. Ne to, šta jedan biskup ili jedan nadzornik kaže, samo Sveti Duh može skupštinu u pravoj poziciji održati. ON je bio ova savršena Riječ, kao što ćemo to vidjeti. Adam je imao svoj izbor, da drži Riječ i da živi, ili da jednu Riječ ne vjeruje i da umre.

Mi imamo isti izbor. Jer to mora tako biti. Ako je Bog Adama na temelju Riječi i samo na Riječ postavio, i da bi nas On u jednoj vjeroispovijedi ili nekom Ustavom zadužio, onda bi On bio nepravedan u Njegovoj ocjeni. To ne odgovara Njegovoj Svjetosti i Suverenosti. Baš to odgovara Njegovom Suverenitetu, da On svakoga čovjeka na istom temelju postavlja. ON je Bog i ne mjenja se. Šta Bog jednom čini, tako čini uvijek. ON ne mjenja Njegov program nikada. ON ga uveličava, ali nikada ne mjenja. To se na isti način razvija.

Adam je imao Izbor. Da je on držao Riječ, on bi živjeo. Zato što nije držao Riječ, umrao je. Isto to važi i za nas. Držimo li Riječ, onda mi živimo. „Čovjek živi od svake Riječi.“ Ako tako ne živimo, umiremo. Mi umiremo duhovno. Mi možemo još uvijek galamiti, skakati, vikati vrteti se, ali to nema sa „živjeti“ nikakve veze. To nije taj život. Ja sam misionar i vidio sam, da su Poganini skakali i vikali, više nego kako mi to nebi mogli. Oni su se priznali njihovim bogovima itd. Ali oni nemaju života. „Oni su već za životno Doba mrtvi“, tako to kaže Biblija. Mi dakle ustanovljujamo, da i mi imamo takav izbor.

Jeva je ušla u jedan kompromis sa sotoninom reči i onda umrla. Bog je mogao na početku sve muke, koje smo mi prouzrokovali, smrt male djece, sve ratove, interniranja, raspeća i sve, što smo imali, u Njegovoj milosti i dobroti mogao spriječiti. Suverenitet iznad Njegove Riječi bila bi Mu to dopustila. Ali On bi bio nepravedan, da to onda nije održao. Da li ste to shvatili? ON to ne može da učini. ON to za Adama nije učinio, i On to neće ni za tebe ni za mene učiniti. Mi moramo do prave stvari doći, naime samo do Riječi. Svaka ljudska Riječ je Laž, samo Njegova Riječ je Istina; tako to stoji napisano.

Mi se pitamo, u kakvom danu mi sada živimo: vreme žetve. Zatim kako Adam nije Ispit Riječi položio i u Grijech upao bio, pokušao je Bog u Svojem Stvorenju nekoga drugog naći, koji bi po svakoj Riječi živjeo. Vidite, On je tražio nekoga, ko je prema Riječi za svoje Vrijeme živio. Zato je Bog dodjelio svakom vremenskom Dobu Njegovu Riječ.

ON je beskonačan. ON je svugdeprisutan. Jer je On je sveznajući, On zna sve stvari. ON ne može na svakom mestu istovremeno biti, ali kroz Njegovu sveznalost je On ipak svugdeprisutan. Na Osnovu Njegove Sveznanosti nas je On predodredio; ne da je On htio, da je jedan bio spašen i drugi izgubljen. Ali je On znao, ko će dozvoliti da se spase i ko će biti izgubljen. Kroz Njegovu predznanje je On u stanju predhodno predodrediti. ON sve čini, da za Njegovu veličanstvenost posluži. Tako je i sa Njegovim atributima; On ih daje za Svoju slavu. Jedan Lonac služi za časnu upotrebu, drugi za nečasnu upotrebu, ali Bog je koji to čini. „Ne ovisi o tome koji

hoće ili onaj koji trči, nego kome se Bog smiluje.“

„Niko ne može doći k Meni“, rekao je Isus, „ako ga Otac ne dovuče.“ „Sve, koje Mi je Otac dao (Prošlost), će k Meni doći“ - naime k Riječi. Kako mogu doći, samo ako, nisu predodređeni bili da dođu? „Svima ali, koji Ga primiše, dade im vlast da budu sinovi Božiji.“ Njihova imena su stajala u Knjizi i On je došao, da ih spasi, koji su u Knjizi stajali. U Otkrivenju, gdje će se Pečati otvoriti, je Riječ o jednoj Knjizi. A Onaj koji na Prijestolu sedeo, Bog, držao je u Njegovoj desnoj ruci. I niko, ne mogaše ni na nebu ni na zemlji, ni pod zemljom da otvori Knigu ni da zagleda u nju. Zato je Jovan veoma plakao. Radilo se je ovdje o Knjizi Otkupljenja. Na jednom skupu od Skupštine Božije su jedan brat i jedna sestra pjevali jedne večeri pjesmu, u kojoj se kaže: „Dali je možda Jovan i mene vidio, kad je otkupljene od Naroda gledao? Je li i mene video?“ Sigurno da jeste, ako je vaše Ime u Knjizi stajalo. I Jovanovo Ime je bilo u Knjizi. On je plakao mnogo, što se niko ne nađe dostojan, da otvori tu Knjigu. I jedan od starješina reče mi: „Ne plači, Jovane, evo je nadvladao Lav koji je od koljena Judina.“

I Jovan se je okrenuo nebi li Lava vidio, uočio je ali jedno Jagnje, koje je bilo prije postanka Svijeta kao Žrtva predviđeno bilo. On je posmatrao, kako je Jagnje, koje je izgledalo, kao da je tek bilo zaklano, I dođe i uze Knjigu iz desnice Onoga što sjedaše na prestolju. Sa tim je On učinio Njegov zahtjev za sve važeći, koji su u Knjizi stajali. To je savršena kompletna Knjiga Otkupljenja. I tako je. Knjiga Otkupljenja. ON je sve spasio, koji stoje u toj Knjizi, ne one izvan Knjige. Sve, što jedan početak ima, ima i kraj. Ali kad vi vječni Život posjedujete, niste nikada imali jedan početak i ne možete imati ni kraj, jer ste vi sinovi i kćerki Božje - Atributi Njegovih misli i Njegove Riječi. Vaš život neće nikada prestati, ako vaše Ime u ovoj Knjizi stoji. Jagnje je došlo, da ih otkupi. Ne sve, koji se „Hrišćani“ zovu, ne svi, koji pokušavaju, jedan dobar i sveti život voditi, nego samo one je spasio, čija Imena tu stoje, čija Imena u toj Knjizi stoje.

Mi smo vidjeli, da je sotoni uspjelo, Adama kroz jednu Riječ na pad navjesti. Iza toga je Bog u Njegovoj tvorevini i dalje jednog čovjeka tražio, koji bi od svake Riječi živeo. Prvi je čovjek iznevjerio. Ovaj Čovjek je to morao u njegovom vremenskom Doba, u Vremenu, u kojemu je on živio, proživjeti.

Bog je različita vremenska Doba prorokovao, koja će od početka do kraja doći. Zato što je On sve stvari znao, mogao je On kraj već na početku vidjeti. ON je sve kroz Isusa Hrista za Sebe i Svoju dobru volju stvorio. Slušajte sada dobro. Ovo nemojte propustiti.

Šta bi se bilo dogodilo, da je Mojsije sa Nojevom porukom nastupio? Ništa. Nebi se ništa moglo dogoditi. Šta bi bilo, da je Isus sa porukom Mojsijevom bio nastupio? Ona nebi bila ništa delovala. Šta bi bilo, kad bi mi pokušali, Poruku - Metodista, Poruku - Baptista, Poruku - Pentakostalnu donijeti? One nebi ništa delovale. One su bile u redu. To ću ja odmah sa Riječi dokazati. One su bile dobre za njihova vremenska Doba, ali to vrijeme je prošlo. Mi moramo pronaći, šta Pismo za ovaj dan kaže. U ovom danu mora čovjek od toga živjeti, šta je za ovo vremensko Doba određeno.

ON je tražio jednog čovjeka, koji će po čitavoj Riječi živjeti. Kao prvo pokušao je to On sa Nojem. Ali Noj je zakazao. On je se napio i kroz to izneverio.

Isto Mojsije, veliko moćno Božje remek djelo, je zakazao na ispitu. On je

proslavijo sebe i nije smeo da ode u obećanu zemlju.

Onda je nastupio David, koji je trebao Njegovo veliko tisućugodišnje Carstvo da obrazi. Na Davidu je On htio pokazati, šta će biti Njegov Kralj. Bog je se Davidu zakleo, da će mu On sina kao njegovog Nadsljednika podići i da sjedi na njegovom prestolu. David je bio jedan hrabri čovjek; on je bio jedan Čovjek prema samom srcu Božjem. David je činio, šta je bilo pravilno. On je pobio Filistejce, srušio njihove Oltare i držao se uputstva Riječi. Ali konačno dozvolio je da se od lijepote jedne žene smete: On je prekršio zapovijed i prekoračio Riječ, u tome što je učinio preljubu. David je bio jedan čovjek po Njevom Srcu i ipak je pogriješio prema Njemu.

Mojise i svi drugi su pogriješili prema Njemu, ali usprkos toga bio je njihov život odraz na Onog jednoga, koji je trebao doći.

U Knjigi o Otkrivenju, koju baš pišem, se od jednog čovjeka, koji gramatiku dobro obrađuje. Moja gramatika je loša. Radi toga čini jedan naučnik korekturu i stavlja na ispravan način imenice - i zamjenice. Ja čak i nepoznajem razliku između imenice - i jedne zamjenice. Ali on zna i formulira sve tačno. Jedino, šta ja znam, je, šta Bog meni daruje. To onda beležim. Ali se to mora obradi, tako da se i u školama razumije. To će se njihovom izjašnjenju podudariti. Ovaj čovjek, koji gramatiku dovodi u red, je meni rekao: „Brate Branhame, u Crkvenom vremenskom Doba od Tijatire je Gospod onima, koji pobjede:, I daću mu zvijezdu danicu.` Kako mogu zvijezdu danicu dobiti, kad se Isus sam zvijezda danica označava?“ Vidite, potomci Abrahamova se kroz zvijezde simboliziraju. One se razlikuju jedna od druge i mi smo različiti. Isus je Zvijezda Danica, najsajjnija od svih. U Otkri. 1 nalazimo mi Njega sa sedam Zvijezda u Njevovoj desnoj ruci opisane. ON to slijedeće tumači: „sedam zvijezda jesu Anđeli sedam crkava` - sedam crkvenih doba koji dolaze. On me je pitao: „Kako to može biti, da će dobiti Jutarnju Zvezdu?“

Ja sam odgovorio: „Zvijezde u Njevovoj ruki su bile refleksijone zvijezde Jutarnje Zvezde, jer glasnik pojedinog Dana ima Riječ.“ ON je Riječ, i svaki od njih je imao određeni dio za svoj dan. Ljudi, koji su spremni, stvari Svijeta i svijetske Sisteme napustiti i sa Njim hodati, vide, kako se Zvijezda Danica kroz glasnika vremenskog Doba opet sjaji. Kao što se je On u starom Testamentu u Noju, Mojsiju i u mnogim drugim odsijavao, dok je se konačno sve u onoga Jednoga dostiglo, tako će na Kraju crkvenog vremenskog Doba biti: sve će se stopiti u Isusa, koji je Riječ.

Mi kao Hrišćani odražavamo Njega. Mjesec reflektira svijetlo sunca dok je odsutno. Isto tako odsijava Vjernik samo Sina Božijega opet, dok je On odsutan. To je svijetlo Biblije, Pisma, koje se kroz naš život potvrđuje, Riječ, daje Svijetlo u tami. Vi ste kao Svijetla, koja na jednom brdu gore. To nije sunce, nego samo jedna svijetiljka. Svijetiljka samo zauzima mjesto sunca i poklanja samo jedan određeni dio svijetla. Mi smo djeca Božja, sinovi i kćeri Božje, i imamo Duha samo djelomično. ON Ga ima bezmjerno. Mi smo svijetle Zvijezde, koji smo skupa Svijetlo svijetu. Ali ON je Sunce, koje odsijava Svijetlo svake zvijezde svijetlo. Aleluja! Ja vjerujem Njemu. Bože pomози mojoj nevjeri.

Konačno je došao Savršeni. ON je došao i u svakom Pogledu bio iskušan kao i mi. Tako kaže Biblija. ON je bio iskušan kao Noje. ON je bio iskušan kao Mojsije. ON je išao kroz ista kušanja kao i drugi. Da mi imamo vremena, mogli bi to u pojedinstvu proučiti, da vam se pokaže. To nažalost nije moguće, jer vas ne želim previše zadržati. Ja vam samo želim objasnim, da je On prošao kroz isto kušanje.

Sotona mjenja njegovu taktiku isto tako malo, kao što Bog to čini. Samo vremena se mjenjaju. Sotona je dospao u prvu familiju Božiju na zemlji. O tome se radi, Brate, Sestro. Ne propustite to sada. Kako je sotona dobio prvu familiju? Nije mu ni na nikakav drugi način uspjelo, nego ih do toga dovesti, da prekrše Riječ, jer su bili iza Riječi zaštićeni. Potrebna mu je samo jedna Pukotina! Tako je on u svakom vremenskom Dobu pristup u svaku crkvu, svakom vjerniku dobio: u kojemu je našao svoju pukotinu. Oh, ja vjerujem, da je Biblija tačna, ali to ne vjerujem.“ Već je On došao. To je bilo strahovito, ali je već tu on prošao!

„Svaka Riječ, koja izlazi iz Usta!“

Mi se želimo potpuno na to ograničiti. Napokon je došao ovaj Jedan i bio na isti način kao i svi drugi iskušani. Obratite pažnju, kako spretno sotona kod svakog napada upadljivo na posao ide. On Mu je ponudio prirodnu hranu, upravo kao što je i kod Eve učinio. „Ako vi od toga jedete i od toga uzmete...“, i već je uspio!

Isto tako je postupao kod svake organizacije, kod svakog pojedinca. On vam nudi prirodne stvari, koje vi gledate. I one vas odvedu. „Pogledaj ovu veliku, moćnu Crkvu! Oni imaju milione članova. Naša crkva je najveća u gradu. Kod nas dolazi gradonačelnik. O pogledaj sve to. Naš pastor ima više doktorata. Zato mora biti pametan čovjek.“ Svaki katolički sveštenik mu je, šta se njegovih akademskih stupanja tiče, diplomat. On mora jedan određeni dio knjiga isto tako dobro poznavati kao vi vašu Bibliju, da bi se mogao za sveštenika posveti. Ne pokušavajte dakle, obrazovanja upoređivati.

To je način svijeta: Uvijek pokušava da se upoređuje. Ne vucite se uspoređivanju i sa stvarima svijeta. Ne uspoređavajte se sa crkvenim/skupštinama. Uzmite Bibliju kao Mjeru! U tome propuštamo danas. O tome se radi sa nama pentakostalnim crkvama. To je problem sa našim kvarterima i pojedinim pesmama. Mi pokušavamo da se ponašamo kao Holivud. Holivud blista samo, ali Evanđelje plamti. Između blistanja i plamćenja postoji jedna velika razlika. Holivud blista kroz odjeću i rikija i riketama tamo. Bog ali sjaji iz poniznosti vjernika, bez obzira, koliko je on neobrazovan. ON sjaji kroz poniznost, ne u sjaju holivuda.

Neprijatelj je pokušao njegovu staru taktiku, koju je kod Mojsija i svih ostalih drugih upotrebio, isto i kod Isusa. On je to pokušao. Isto tako će pokušati, da i vas dovede tamo, da i vi nešto veliko svetlucavo prihvatite.

To me podsjeća na vrijeme, kad sam još rakune lovio. Moj tata je koristio tabak. Ja ne znam, da li vi svi još stare etikete poznajete, koje su na papiru od tabaka bile navijene. Ja sam ih uzeo, tražio jedanu kladu na potoku, gdje sam tragove rakuna vidio, i bušio jednu rupu unutra. U tu rupu bih stavio tabak – nalepnicu. Onda bih zakucao jedan ekser, kojega bih izkrivio. Rakun uvijek ide ka nečemu što šljašti. Kad bi izišao mjesec, tuda bi protrčao rakun, video bi plaketu i zgrabio bi je unutra, da je uzme. Nije je više pustio.

On je poput nekih crkvenih članova. I ako on zna, da je uhvaćen, nepušta više. „Ako to učinim, izbacite me iz organizacije.“ To je njegova smrt, i to je sve. On je na to pričvršćen i ne pušta više.

Sotona je pokušao sa svojom istom taktikom na Isusu kao i kod drugih. On je Njemu nešto drugo ponudio nego obećanu Riječ - Hljeb. Ali Isus odgovaraše: „Pisano je : , ne živi čovjek o samom hljebu...“ on je pokušao da Ga navede, da ga On posluša. Iako je izgledalo prilično dobro i budilo utisaka, da se je On od toga

mogao nahraniti. I da je ON to mogao učiniti.

I vi možete postupati, kako vi hoćete. Vi to možete prihvatiti ili ostaviti, šta god vi želite. Da je rakun imao dovoljno razuma pustiti, onda je mogao svoju šapu izvući. Ali on to nije učinio. Tu se on sam držao u zamci. Isto tako čine mnogi nominalni hrišćani. Oni ne žele ništa o tome da čuju oni uopšte i ne dolaze, da čuju. Oni ne žele ništa od toga. Držite se slobodno i dalje pri tome; pa ćete vidjeti, šta će se desiti.

Ponudili su Mu da jede nešto drugo osim da jede Hljeba života, od kojega bi svaki čovjek trebao živjeti. Isus se je ali čvrsto držao za Riječ Očevu. Ovaj put nije neprijatelj Evu ni Mojsija, ili jednog od drugih imao ispred sebe, nego Onoga, koji je svaku Riječ reflektovao. To je taj Razlog: ON je bio ta Riječ. Isus je držao Riječ. ON je odbio teološke nauke seminara, njihovo „novo Svijetlo“ i više iskustva. Isus nije zapao unutra kao Eva, s kojom je sotona mogao nagovoriti: „Bog neće sigurno...“

Oh, sigurno je to Božja volja, da se mi sastajemo i da Svjetski crkveni savez osnujemo. Sigurno stoji Bog iza toga. ON je za jedinstvo i bratstvo.“ Da, sa Sobom, ali ne sa Svijetom. Bratstvo u Njegovom smislu, molitvu za sebe. ON je umro, da bi se vi Njemu pomolili.

Mi ustanovljavamo, da sotona nije uspeo. Isus je prema njemu nastupio sa tim TAKO GOVORI GOSPOD.

On promatra vjernike. Svaki vjernik pripada u jednu od ovih kategorija, svaki od vas. Pazite, šta on čini, kad primjeti, da ste vi u sporazumnosti sa Biblijom i kažete: „Ja vjerujem Bibliji. Ja neću ni jednu vjeroispovijest prihvatiti. Ja se držim Biblije.“ Ako vas on od toga ne može odvojiti, da po pravoj Istini živite i da Riječ vjerujete, onda pazite, sa čime je drugi put došao k Isusu. Ako vas nije mogao nagovoriti i vi ostajete na tome: „Ja neću prihvatiti vjeroispovijest; to neću da uradim. Ja sam slobodan rođen, tako ću ostati. Ja ću *to* i *to* činiti.“ - Ako vas on na to ne može nagovoriti, da uđete u jednu crkvu, onda će nešto drugo sa vama uraditi. O Brate, obrati pažnju

Ako mu to ne uspije, on će vas poslati u njegove seminare, gdje je sotona tumač, i on će vam dati da vas njegovi teolozi uče. „Oh, dani čudesa su prošli. Ti ljudi tamo su jeretici.“ To vi niste! On će vas poslati.

Sada vi možda kažete: „Čekaj jedan momenat, Brate Branham. Jedan Trenutak!“ Dobro, onda strpimo se malo. Vi kažete sada: „Da *to* više ne činimo? Nećemo li više *to*? Ne, ne!

Isus je rekao: „A kad dođe On Duh Istine, On će vas naučiti svemu i napomenuće, vam sve što vam rekoh - na Riječ. I On će vam javiti što će biti u napredak.“ To je istinita, prava Duhom ispunjena crkva, koja u Riječi ostaje, tu Riječ odsijava, Boga na zemlji. Njemu nije potreban nikakav teolog, jer Njegova Riječ ne dozvoljava svojevóljno tumačenje. On tumači Svoju sopstvenu Riječ Sam, u čemu je On ispunjava i kroza to dokazuje, da je to Istina.

Kad vam je metodistička Crkva rekla, da Svetog Duha ne možete primiti, kao što su Ga oni na dan Duhova primili. Jeste li uopšte pažnju obratili? Sigurno ne. Vi ste išli dalje i primili ste Svetog Duha.

Nedavno sam diskutirao sa jednim propovjednikom baptista o trojstvu. Ja sam mu rekao, da je to samo jedna terminologija. Jedan drugi Propovjednik, koji jedan seminar posjećuje, rekao je: „Gospodine Branham, vi pokušavate ljude da navedete da vjeruju na jednu apostolsku Religiju.“

Odgovorio sam: „Sigurno, jedna druga ne postoji.“

On je pitao: „Gdje ste išli u školu?“

Uzvratio sam: „Na mojim koljenima, moj Brate - ne teologija, nego „koljenologija“ - tamo sam Njega našao.“

On je rekao: „Gospodine Branhame, želite li nešto potvrditi, da je kršćenje Svetim Duhom, kao što se je na dan Duhova primilo, i za Danas tako?“ Dao sam mu za odgovor: „Biblija kaže, da je Isus Hristos jučer, danas i zauvijek isti.“ I rekao sam dalje: „To je bio Isus Hristos, koji je na dan Pentakosta došao.“ O da!

Isti! „JA ću Oca moliti, i On će vam jednog drugog Utješitelja dati“ - Svetog Duha. „I još malo i svijet Me više neće vidjeti, ipak *vi* ćete Me vidjeti, jer ću biti sa vama, čak i u vama, sve do svršetka svijeta.“

Ja sam rekao: „ON je bio, koji je na dan Duhova došao. Tako je. ON je došao i uzeo u obliku i Osobi Svetog Duha i uselio se u njima. To je bio Isus Hristos u Osobi Svetog Duha. Tako mi razumijemo Božanstvo.“

Nama nije potrebna teologija sotone. Taj čovjek je meni rekao: „Gospodine Branhame, daću vam do znanja, da ja dolazim iz jedne određene škole. Tu smo školovani.“

Ja sam odgovorio: „Ja slušam uvijek vaš program.“

On je dalje rekao: „Tu smo naučili, da je kršćenje Svetog Duha samo za učenike bilo.“

Ja sam uzvratilo: „Biblija javlja, da je njih sto dvadeset u Gornjoj sobi nalazilo. Ko je dakle u pravu, vi ili Rijječ?“

Ja sam rekao: „Filip je onda otišao za Samariju, propovijedao i krstio tamo u Ime Isusa Hrista. Ali Sveti Duh još nije bio na njih sišao. Jer je Petar imao ključeve, bio je iz Jeruzalema tamo poslat. Kad je stigao, polagao im je ruke, i oni su primili Svetog Duha. Biblija kaže: ‚Svetog Duha!‘“ Rekao sam dalje: „U Dj. Ap. 10 je Petar, koji je imao ključeve vidio jednu viziju. On je bio na putu do Kornelijeve kuće. U stihu 44 se kaže: ‚Dok je Petar još na ovaj način govorio, sišao je Sveti Duh na sve, koji su njegov Govor čuli... jer su ih čuli u Jezicima govoriti i Boga veličajući. Onda je rekao Petar: ‚možemo li zabraniti vodu, da ne budu kršteni, pošto vidimo da su i oni primili Svetog Duha kao i mi u početku?‘ Onda je on naredio, da se oni u Ime Isusa Hrista krste.“

Od prilike trideset godina kasnije, smo vidjeli da je Pavle prolazio preko gornje obale, Efeza. Tu je nekoliko ‚Baptista‘ našao, koji su imali jedno veliko probuđenje. Ogromne stvari su se dešavale. Oni su hvalili GOSPODA. Pavle je posjetio crkvu, koja je odprilike od dvadeset ljudi postojala. Akvila i Priscila su tamo išli na skup i isto Apolo, jedan obraćeni Advokat, koji je po Bibliji dokazao, da je Isus bio Hristos. Vladala je velika radost, i oni su imali divne skupove. Tu je prolazio Pavle na svojem putu, na kojemu ga je GOSPOD iz zatvora bio izbavio. On je bio uhapšen, jer je bio iz jedne pogađačice zlog duha istjerao. U službi GOSPODNJOJ zaposlen, došao je tamo, išao na skupu i slušao. Rekao je: „Taj čovjek je velikodušan. Jeste li primili Svetog Duha, kad ste vjerovali?“ Možda vjeruju, da su Ga primili, kada su postali vjernikom. On ih je ali pitao: ‚Jeste li primili Svetog Duha, kad ste vjerovali?‘ A oni rekoše: ‚Nismo, mi o tome još ništa nismo ni čuli, da ima Duh Sveti.‘

A on im je rekao: ‚na što se dakle krstiste?‘ To je bilo pitanje. Oni su odgovorili: ‚Na krštenje Jovanovo, istog čovjeka, koji je Isusa krstio.‘ Tu je Pavle rekao: ‚Jovan

je samo za pokajanje krstio, ne za oprostjenje grijeha.' Jagnje još nije bilo zaklano. 'Jovan je samo jedino za pokajanje Krštenje učinio i Narodu zapovijedio, da u Onoga vjeruju, koji će nakon njega doći, naime u Isusa Hrista.' Kad su to čuli, dali su se u Ime GOSPODA Isusa pokrste, i kad im je onda Pavle i Ruke položijo, došao je Sveti Duh na njih, i oni su govorili u Jezicima i prorokovali,' To je bilo mnogo Godina kasnije."

Ja sam pitao: „Vjeruješ li ti, šta Biblija kaže?“

On je odgovorio: „Sigurno!“

Onda sam govorio: „Na dan Pentakosta, kad je huka sišla dolje i kad su klicali i Boga slavili, pitali su ljudi: 'Ljudi i Braćo, šta ćemo činiti, da bi bili spašeni?' Petar im je odgovorio: 'Pokajte se, i da se i krstite svaki od vas u Ime Isusa Hrista za oprostjenje grijeha i primićete dar Svetoga Duha;. Jer je za vas obećanje i za djecu vašu, i za sve daljne koje će god dozvati Gospod Bog naš.' Nebo i Zemlja će proći, ali ova Riječ neće nikada svoju Važnost izgubiti!“

Vi Pentekostalci niste o tome mislili, šta su Metodisti, Baptisti i Presbiterijanci protiv toga imali. Oni su prepoznali, da je to za svaku generaciju, i prodrli ste do toga. Ne prestanite, nego nastavite dalje!

Tu su Metodisti napravili svoju grešku. Oni su naprijed ovladali, posvećenjem, ostali onda na mjestu. Luterijanci su ovladali do opravdanja i ostali na tome. Čim se od toga jedna Organizacija učini, umire to. To je bio kraj od toga. S tim je gotovo.

Pazite, i dok mi požurimo. Kada dođe duh Istine, On će vas naučiti, svim stvarima, o svemu onome što sam vas Ja učio.

On će vas na sve podsjetiti, na ono sve što sam Ja vama rekao, i podsjetiće vas. I javiće vam što će biti u napredak. ON će svaku Riječ potvrditi, potvrdiće Reč On sa znacima koji to slede. Kad se vi od svih Uredba i svega toga odreknete i držite pri Riječi, onda je Bog obavezan, Svoju Riječ, sve, što je u Bibliji obećao, izvršiti. Čim vi to činite, potvrđuje se Riječ od sebe.

Njemu nije potrebno da neko, kaže: „Dani čudesa su prošli.“ Ko želi meni, koji sam nekada bio ćorav, reći, dani čudesa su završeni? Aleluja! Tu sam ležao, lekari su mi samo još tri minuta dali života, ali ja živim još i danas! Kako su mi mogli nešto drugo kazati? Prije sam bio jedan mlaki crkveni član, sada sam ispunjen sa Svetim Duhom. Bogu ne treba tumač. Duh je sam, koji Riječ, tumači kao Istinu. Ako se neko samo usudi, naprijed nastupa i to za svoj zahtjev uzima! ON je Njegov svojstveni tumač. Pokušajte to još jednom sa Njim i ustanovite, dali to nije tačno. Ne marite o tome, šta bilo ko kaže. Učinite, šta je Bog rekao!

„Oh,“ kažete vi, „ja to pratim.“ Ali kako stoji sa svim drugim Riječima? Kroz jednu jedinu se kida lanac.

Što se ovoga lanca tiče, su crkve uvijek padale. One se organiziraju, dođu do suglasnosti i osnivaju jednu veliku denominaciju. Sveti Otac *taj i taj* i Biskup Dr. *taj i taj* suglasuju se, i šta od toga prvo izlazi? Eto vam tu imate! Vi umirete na mjestu. To ćemo mi, ako GOSPOD da, na osnovu prirode i na osnovu Riječi kroz nekoliko minuta dokazati.

„ON će vas na sve podsjetiti.“ ON potvrđuje svaku Riječ, i mi živimo od toga. Aleluja! Živite od toga. Čovjek će živeti od svake Riječi, svake potvrđene Riječi. Isus je rekao: „Ovi znakovi će one slijediti, koji tu vjeruju.“ One će **one** slijediti, koji vjeruju! Prihvati to, i Bog dokazuje, da je to Istina.

Seminari i od sotone inspirirani teolozi kažu: „U to se ne možete pouzdati. To je bilo za Apostole. Ti dani su prošli. Tako nešto ne postoji. To je važilo samo za Apostole, da bi tada dokazali Evanđelje. Danas imamo obrazovane ljude.“

Oni su onda bili bolje naučeni nego mi sada. Recite mi i jednu Crkvu, koja tako nešto kao sa tim Sinendronom (vijećem), može prikazati, gdje su već njihovi pra -pra – pra – pradedovi morali biti sveštenici. Jednu krivu Riječ u pismenom Svitku i bili bi ih kamenovali! Oni su se morali tačno toga držati. Ipak nisu istinito Jezgro Riječi Života prepoznali, kad je došla. Radi toga su bili osuđeni i označeni sotoninim slugama.

Vidite, to ne odražava opet Riječ, da sve jedan student iz jednog seminara kaže: „Sveti Duh nije za danas. Ove stvari, kao božanstveno liječenje i gluposti, su bile za jedno drugo vrijeme.“ Vidite, to nije odsjivanje Božije, to je odraz jedne vjeroispovijedi. To je odraz neke nauke, koja je van Biblije.

Jev. 13,8 kaže, da je ON isti, jučer, danas i zauvijek. U Jovanu 14,12 stoji: „Koji vjeruje Mene, djela koja Ja tvorim i on će tvoriti.“ Kako ste mogli ovu Riječ izvaditi i nešto drugo na to mjesto postaviti? Sa tim kidate Lanac života. Čovjek živi jedino samo od hljeba. Vječno živi od ovog hljeba. Fizički živi od ovog hljeba. Postoje ove dvije vrste hljeba. Sveti Duh, koji je u vama, kaže, „Amen“ kod svake Riječi Božije - ako je Sveti Duh. Sada vas želim nešto pitati. To bi moglo biti šakljivo.

Kad sam ja bio još jedno dijete, davala mi je moja majka dabrovo ulje. Još ni danas ne mogu podnijeti taj miris. Mi smo odrasli u siromaštvu. Mama je pretapala slaninu u mast. Mi smo je dobivali od jedne stare sestre po imenu Godman, koja je imala jednu pekaru i koja je pekla paštete od pršuta. Mi smo je topili, uzeli brašna mast itd. i pravili od toga hljeb. Nije čudo, da smo kod ove jednolične hrane bili podhranjeni i osjetljiviji za bolesti. Zato što nismo dobivali prave hrane, davala nam je majka svake subote navečer jednu veliku kašiku dabrovog ulja. Ja bih se držao za nos i vikao: „Mama, to me pravi tako bolesnim.“ Ona bi odgovorila: „Da te ne načini bolesnim, onda ti i ne pomaže.“ Možda ima ovo isto djelovanje.

Ja vas želim nešto pitam: Kako može jedan čovjek ili jedna žena, koji tvrde, da su sa Svetim Duhom ispunjeni, koja je ta Riječ, i kako vi možete biti Tjelo, u kojemu Sveti Duh stanuje i koji vas je jednim djelom od Sebe učinio da bi vi Evanđelje vašeg vremenskog doba odslikavali, kada se vi te Riječi odreknete, koju je On napisao?

To nema sa tim veze, kako ste vi dobri. Ja bi vas mogao do Afrike, Hotentota dovedem, koji vode jedan život, na koji se ni jedan hrišćanin nemože približiti. Joj kad bi se našli na preljubi! Svaka djevojčica se pregleda prije udaje, dali je nevina, i ako bi se našla krivom, morala bi tog dotičnog čovjeka reći, onda bi obadvoje bili ubijeni. Šta bi bilo, kad bi se to u Ujedinjenim Državama prakticalo? Ko bi onda sve te mrtve sahranio? Eto da li vidite! Oni su zapravo Pagani, ali vidite njihov moral. To vi dakle ne možete kao mjeru uzeti. Naš indijski brat može vam sigurno reći, da Muhamedanci puno bolji život vode, nego mi možemo da zamislimo.

Šta je to onda? To je Riječ koja testira. Farizjci su dva puta bili tako ponizni kao Isus. ON je hodao svukuda, razbacivao njihove crkve, izbacivao ih napolje, šibao ih itd.

Ali šta je učinio ovaj pobožni sveštenik? Ako bi ja jutros jedan skup držao, koji bi bio protiv Njega uperen, onda bih ja rekao: „Ko je vama došao, kad ste bili bolesni, i

za vas molio?“ Odgovor bi bio: „Ovaj Pobožni sveštenik!“ „ko je Ocu iza izgubjene berbe posudio novaca?“ „Pobožni sveštenik.“ „ko te je Bogu za službu posvetio?“ „Pobožni sveštenik.“ ko te je posjetio, kad si bio u zatvoru?“ „Pobožni sveštenik.“ A šta je ovaj mladi odmetnički Isus učinio? ON je tog sveštenika kao zmijom označio!“ Vidite, ne radi se o rodu, nego o Riječi. „Čovjek ne živi o samom rodu, nego od svake Riječi, koja iz usta Božjih izlazi.“

ON je bio ova Riječ. Oni je samo nisu mogli vidjeti. Zato je On bio određen. Oni to nisu mogli prepoznati, zato što za to nisu bili određeni. ON je rekao: „Vi ne možete k Meni doći.“ Posmatrjte jadne Jevreje: njihove Oči su bile zaslepljene. On ih je Sam zaslepio.

Sigurno, je to On učinio.

Prepostavite o, tome, kako su oslepelili. Vi bi trebali Bogu za uvid u Pismo zahvaliti, koji ste primili. Pazite samo. ON je bio ova Riječ. Usprkos toga je bio ispitan. Mi ćemo se sada sa iskušenjem Isusovim zaposliti.

To ne odražava Riječ opet, kada neko kaže: „To je bilo za jedno drugo vremensko doba.“, jer Biblija kaže: „ON je isti, jučer, danas i zauvijek.“ Kako bi onda Sveti Duh u vama mogao reći, da ste ispunjeni Svetim Duhom?

Smijem li vas sada malo uvrijediti? Jeli vam to po volji? Podignite Ruke. Nećete li biti ljuti na mene? Ako se ljutite, pa onda morate biti.

Kako možete vi žene sa kratkom kosom meni da kažete, da ste sa Svetim Duhom ispunjene? Jedna Riječ! „Oh, ja govorim u jezicima.“ To nema sa tim nikakve veze. Ja sam vidio, kako su majstori vještica u jezicima govorili, činili, u duhu klicali i u duhu plesali. Kako se vi muškarci možete kao glavom familije označiti i vašoj ženi dozvoliti, nositi šorceve i da se tako ponaša, kao što to i čini, i da još kažete da ste „Hrišćanin?“

Kako vi pastiri želite ispred Boga ikada pristupiti, kad niste protiv toga ustali kad niste protestirali? Vi ih ne možete na to prisiliti. Ali kad vi počnete, tako propovijedati, nećete više dugo u onom seminaru biti ili onoj grupi pripadati. Vi ćete biti zavisni o jednom podržavanju od nekuda drugo. Stićićemo do toga, ako GOSPOD hoće.

Tako je. Ja vas ne želim uvrijediti; ja vas volim. Ali baš radi toga ja tako činim. Ako bi vas rijeka dolje nosila i da bih ja to video, da ćete se utopiti, onda bih ja bio jedan bijedan čovjek, ako bih rekao: „Budi hrabara, ljubavi.“ Moraju se opomenuti, mora im se reći. Tako je!

Već sam to rekao nedavno jedne večeri: Kao hrišćanin moram se sa svakim karakterom u Bibliji znati identificirati. Morao bih kao da sam u onim Danima sa Nojom nastupao, sa njim propovijedao i kao da sam ljude upozoravao. Ja moram kao da sam kao Ilija, sam na gori Karmelu stajao. Morao sam biti na Golgoti i biti razapet samom sebi i svojim vlastitim mislima, zajedno sa Njme. Onda sam isto ustao sa Njim uskrsnuo i iznad svega triumfirao. U Njemu sam iznad svega zemaljskoga i ljudskoga ovog Svijeta bio podignuo.

Drugačije neće Riječ biti odražavana niti će biti porvrđena. Ako vi Riječ vjerujete, Bog će Sebe porvrđiti, kao što je On to u Isusu učinio.

Riječ „Hljev“ stoji uvijek u vezi da „sebe hranite“. Čovjek ne živi od samog ovog hljeba, nego od svake Riječi. To je ta Riječ – Hljev. Držite to čvrsto u sjećanju. Ovo je taj Hljev, od kojega je se crkva u svakom vremenskom Dobu hranila. To je bila

sakrivena Mana, samo za pobjednike. Tako stoji u Otkrivenju. Ja nemam vremena, da bih to u pojedinosti obrazložio, jer je moguće da mi samo još trideset minuta na raspolaganju stoje. Ali vidite: sveta Mana, koja je sa neba padala, je bila jedan simbol Svetog Duha. S tim ćete se suglasiti.

Bog je zapovijedio Mojsiju, da uzme jedan Vrč, da jedan gomer u njega stavi i da ga stavi u Svetinju Nad Svetinjom. Da se nije u Svetinju nad Svetinjom postavilo, bila bi bajatna. Je li tačno? Crvi bi unutra došli. On je zapovijedio: „Stavi Vrč u Svetinji nad Svetinjom za sve buduće naraštaje.“ Kad jedan čovjek postaje sveštenik, da služi na Riječi, onda mora kao prvo, čim je upućen, otići, malo od ove Originalne-Mane uzme i pojedu. Sa time se simbolira Svijetlo, koje je On u svakom novom Crkvenom vremenskom dobu u Njegovoj ruci držao. Mana je sjala Njegovo Svijetlo opet, i samo ga je onaj dobio, koji je potpuno savladao, koji je sve bacio na stranu osim Riječi. Riječ je Mana. To je Isus. „Čovjek živi od svake Riječi, koja iz usta Božjih izlazi.“

To je ta sakrivena Mana za savladače, koja se je za svaki budući Sveštenečki rod sačuvala.

Teološke škole su ovu blagoslovljenu Manu već prije mnogo vremena za obrok čorbe zamjenile. To je upravo tačno. Da! Isto tako je učinio i Ezav. Samo šta se morala tiče, Ezav je bio jedan bolji čovjek nego što je to bio Jakov. Ali on nije poštovao svoje pravo prvorodstva, koji odgovara prema Riječi. Koliko vas to zna, da pravo prvorodstva je bila Riječ, obećanja za najstarijeg sina? Ali u moralnom mišljenju je on bio jedan dobar čovjek, kao što su i nominalni hrišćani danas. On je bio jedan dobar čovjek. On nije lagao; nije krao; bio je dobar prema njegovom Ocu. Iako je sve izvršio, nije mario za njegovo pravo prvorodstva. On je rekao: „Kakve razlike stim ima? Ja sam isto Izraelac. Ja i tako njima pripadam.“ Ali radilo se je o pravu za njegovo prvorodstvo. U naravnom je bio on bezprekoran, ali u duhovnom bio je on pogrešan.

Tako je danas. Crkva i svijet se u jednom loncu mješaju. Uzima se od svega nešto u crkvi: feste, plesovi i sve moguće zabave, isto kao žene, koje imaju kratku kosu i koje nose šorceve.

Vi pitate: „Brate Branham, kakve veze ima ova sitnica sa tim?“

To je jedna od Riječi, jer Biblija kaže, da je to naopako, kad jedna žena njenu kosu seče. Tako je. Kako želi unutra ući, kad čini to usprkos toga? Pitajte jednog propovjednika; svak može potvrditi, da to tako u Riječi stoji. Ona sramoti svoju glavu; ona sramoti njenog muža. Vidite, on bi se trebao od nje razvesti. Da. Kad striže kosu, onda bi je mogla i potpuno obrijati. To kaže sve. Ne samo se ošišati. To Bog ne želi da tako budne. To nije ni pola ni cijelo. Nemojte to tako lako prihvatiti. Ostržite ju potpuno ili pustite da raste; tako je to Bog rekao. Svaki propovjednik Evandjelja zna, da je to Istina, dali on priznaje ili ne. To je Istina! Šta vam to pomaže, da sve drugo učinite a da to ostavljate sa strane?

Tu je još uvijek malo svijetskog stila u vama, kad se vi sa onim drugim crkvama/skupštinama pokušavate oponašati. Tačno sa tim se je Izrael uveo u nevolju. Zato su pomrli. Sa tim je Adam zapeo u poteškoće. To je bio Razlog za poteškoće svih drugih. Samo je jedna Riječ za to potrebna, samo jedna tačka! To je kao jedan lonac, u kojemu je svijet pomješan. Malo od svijeta, nešto od Holivuda, malo od teologije - šta imate onda? Ako sa tim sotona ne uspije, pokušava on to sa drugom taktikom kod

vas, naime da vas dovede do toga, da vi više ne vjerujete Riječ i da u njegov seminar idete. On pokušava njegovu iduću taktiku. Ovdje morate istinski dobro pažnju obratiti. Ostanite još pet minuta mirno sjedati, dok budemo ovaj dio završili. On vam nudi jednu nadprirodnu ponudu. Prije nego završim, dolazim još jednom na sve ovo natrag. Ako vas on kroz jedno iskušenje nemože odvuče od Riječi, i vi kažete: „Ja se čvrsto držim Riječi.“ Onda će vam ponuditi jednu nadprirodnu ponudu.

On je rekao: „Znaš šta? Padni ovdje sa Hrama i dođi opet gore. Pokaži ljudima, da ti može nešto nadprirodno da učiniš.“

“ On ih tu dobiva. Pazite samo, od toga to zavisi. Pazite, kad ste došli na kraj ovog iskušenja. Možda će neke od vas pustiti da u jezicima govorite, tako da vi mislite, da to imate. Ili će vam čak dopustiti da prorokujete, bez da se proroštvo u Riječi poklapa. Ja sam doživio, kako su Ljudi ustajali nešto prorokovali, a što je tako bilo suprotno stajalo od Riječi kao istok od zapada. To je Riječ, od čega vi živite. Darove može sotona sa punim šakama razdijeliti. Sigurno. To ne znači ništa.

Zar nije Isus rekao: „Mnogi će reći Meni u onaj dan: , GOSPODE, nijesmo li u ime tvoje prorokovali? I tvojijem imenom đavole izgonili? Ja sam silna djela učinio. Ja sam bio jedan značajni čovjek u organizaciji. Sve to sam ja učinio.“ ON će im kazati: „Idite od Mene, koji činite bezakonje!“

Šta je Bezzakonništvo? To je nešto, što vi znate, da je tačno, iako vi to u Srcu priznate, i ne činite prema tome. Kad vi znate, da Biblija nešto određeno uči i vi to usprkos toga ne slušate, jer to je onda Bezzakonništvo. David je rekao: „Kad ja zlo u mom Srcu zadržim, neće Bog moju molitvu uslišati.“ Da li je to istina? Stoji li to u Bibliji? Zbog toga se ne možete sigurno naljutite. Isus je rekao: „Mnogi će reći meni u onaj dan: ‚Ja sam to i to učinio.‘, i tada ću im Ja kazati: ‚idite od Mene, koji činite bezakonje.‘“

Adam ja isto mogao reći: „GOSPODE, ja sam *to i to* učinio.“ Ali jedna Riječ, koju je prekršio, bila je dovoljna. Neposlušnost prema jednoj jedinoj Riječi - više nije potrebno.

Da, proročanstvo bi moglo biti u protivnosti Riječi. Ali čim je dotični ove nadprirodne darove primio, on je tako zanesen od njihovog Blistanja, od galame koja je tu. „Slava neka bude Bogu! Ja sam se za nekoga molio. On se je digao i otišao. Aleluja! Ja mogu u jezicima govoriti i neko drugi kazuje jezike. To je pravo, to je Istina!“

Pavle je rekao: „Ako jezike čovječije i anđelske govorim, isto nebi bio ništa. I ako imam svu vjeru da i gore premeštam, nebi još ništa bio.“ Jeli to tačno?

Ali to on vama nudi. O pentakostalni narode, ja vas volim, inače nebi bio kod vas. U tome ste odkazali. Pazite na Riječ, ne na darove. Posmatrajte darodavca, od koga dolazi. Ali on je potpuno zanešen, jer u Duhu pleše. Puno ljudi skuplja se oko njega. Svako ga zove tamo i ovamo, i pri tome zaboravlja Riječ.

Dokle se od Riječi daleko držite, vi ste puno popularni. Čim vi ali jednom sa Riječi dođete, vidjet ćete, ko će još sa vama zajedno raditi. Pazite, šta iza toga izlazi. To ćemo mi odmah još u vezi sa jednim drugim vremenom prirode istaknuti. Vi ćete ustanoviti, ko vas još želi – niko. „O,dignite ruke od toga!“ Jedno određeno ujedinjenje imalo je ovdje pre nekoliko nedelja jedan sastanak i dogovorili se, da svakog propovijednika „punog Evanđelja“, koji me pusti da dođem u grad, da bi za bolesnike molio, bude iz ujedinjenja izbačen. Samo zato što ja za bolesnike molim!

„Da niste to slušali!“ Ali je ovdje potvrđena Riječ.

Isto tako se je postupilo prema našem GOSPODU. Isto to se je učinilo sa svakim čovjekom u svakom vremenskom dobu. Oni su to učinili sa Luterom, Veslijem i sa ostalima. I sa vama se je na početku tako postupilo. Međuvremeno ste se u staru kaljužu, iz koje ste izašli, vratili natrag. Pripazite na taj način. Uvijek se dešavalo po istoj metodi. Ona još nikada nije izneverila. Sotona postupa uvijek isto.

On je tako zanešen od buke, glamura itd. da on ne obraća pažnju na Riječ. „Oh, Brat taj i taj je to i to rekao. Ja tamo moram otići.“ On je tako dojman, da on to uopšte ne primjećuje. Dali je to Riječ ili ne, svejedno mu je. «Drugi su rekli, bilo je dobro. Dakle svejedno je.» Denominacija kaže: „Ti to imaš! Ne dopusti da ti niko nešto drugo nagovori.“ Šta ti imaš?

Pazi dakle naročito dobro. Sotona je Riječ uvijek, i u ovom slučaju, prekrpio, čak i kad je Isusa htjeo na to navesti, da nešto nadprirodno učini. Šta bi bilo, da ga je Isus poslušao, zato što se je radilo o nečemu nadprirodnom? Možda bi on rekao: „Čekaj malo, Ti želiš u sporazumu sa Riječi ostati, zar ne? TI se želiš Riječi držati. Jer u pismu stoji: „Da će anđelima svojijem zapovjediti za Tebe, i uzeće Te na ruke, da gdje ne zapneš za kamen nogom svojom.“ Ali On nije ni na jedan kamen sa Svojom nogom zapinjao. Pazite. Šta bi bilo, da je On na to pristao? Jeste li primjetili, ja nisam rekao, da je on Riječ citirao, nego da je on prekrpio, kao kad se šećerni preliv preko kolača preliva. On je to prekrpio odnosno zataškao. Nije to ostavio na pravom svom ispravnom mjestu.

Tako se i danas pokušava objasniti; žele zataškati. Onda to ne stoji više u saglasnosti sa ostatkom Pisma. Sve mora biti tačno. „Isus Hristos je isti, jučer, danas i Zauvijek“, svejedno, koliko od Riječi vi prekrivate.

Mora se tako ponovo poda, kao što je On to izgovorijo. Kad se tačno ponovo poda, onda On porvrđuje u vašem životu kao Istinu. Tako će svi ljudi prepoznati, da ste vi pisane poslanice Božje. Pisana poslanica – to je Biblija. Je li to tačno? Biblija je jedna Poslanica. Dakle ste vi pisana Biblija, koja Njegovu Riječ reflektira, i u Bogu opet savršeni ljudi.

„A sus reče njemu: „Ali i to stoji napisano!“

Pazite, Eva je bila iz istog položaja na osnovu njenog nadprirodnog razumljevanja odvučena. Ona je imala teološko znanje. Njeno obrazovanje onda je bilo veće nego jednog teologa na zemlji. Ona je bila toliko povučena, a da to nije prepoznala. Znala je, da ima nešto, što Adam nije poznavao. Možda bi bila kroz to u stanju, nad njim vladati, jer je ona od toga više razumjela nego njezin Adam. Pazite, šta njihovi Adami danas čine. Ona je mogla između dobra i zla razlikovati, jer je bila u Istini dobro učena. Ona je dobila odličnu nauku o Istini, od koje prije nije ništa razumjela, i to je bila Istina Božja. Ali kad je prekršila Riječ, padnula je u smrt. Da, ona je dobila njeno školovanje. Seminari daju vam mnogo teološkog znanja, da vi svaku osobu iz Starog i Novog Zavjeta možete citirati. Ali pazite, šta činite, da ne prekršite Riječ, kad rećete: „Dakle, to je bilo samo za njih.“ Ne, to je za vas, za svakoga, ko želi. Pazite. „Oh, to je bilo odavno za crkvu onda.“ ON je isti, jučer, danas i zauvijek! Ona je imala jedno fino obrazovanje, ali ona je bila i mrtva kroz grijeh i prekršaj.

Sada dolazimo k trećoj taktiki sotonina. Mi ćemo se sa tim požuriti, jer ja ne želim više vremena utrošiti nego je potrebno, možda još petnaest, dvadeset minuta, ako vi još toliko možete izdržati. Pazite njegovu treću taktiku, njegovu treće iskušenje. Ako

su druga zakazala - ovo će uspjeti! Sada vam nudi jednu službu u crkvi/skupštini, kao što je i kod Isusa uradio: „Ja ću Tebi cijeli svijet dati. Učiniti ću Te kraljem iznad njega. Sve je moje, i ja ću Tebi to dati.“

Ko može od jednog čovjeka da načini jednog propovijednika? Ko može jednom čovjeku jedan dar dati, kad se polože ruke na njega „Bog je postavio u Crkvi...!“ Vidite, kako oni izvrću Riječ. Isto to je učinila Eva. Sa njenim novim znanjem, njenim saznanjem, dobila je moć iznad Adama. Mogla je činiti, šta je htjela, dok je Adama navela na to , da on prihvati.

Ali kad je on k Isusu došao, nije mu to uspjelo. ON reče:“Idi od Mene, sotonu!“ Sa drugim Riječima: „Ja to ne želim pogrešno citirati, i ovo samo dodati...“ - „Stoji pisano: čovjek živi od svake Riječi Božje, ne od tvogjeg predloga: „Ja ću te učiniti jednim generalnim nadglednikom, jednim prezviterom ili đakonom.’ Ili:, ti smiješ svirati na klaviru, sestro.“ Sve te predloge. „Ti si jedna veoma poznata osoba; nama je potreban tvoj talenat u crkvi.“ Dodite ka Riječi!

Ona je mogla da ga nadvlada ili njega da poučava. Isto tako berbimo i mi danas. Danas se njima nudi jedan Doktorat ili oblasni upravitelj, predstojnik, Distrikt – Menadžer ili slično da budu. Kako se to razlikuje od Isusa! On je se čvrsto držao u Riječi. U idućim minutima želim na osnovu prirode i sa Riječi potvrditi, da je tako, i to dokazuje, da je On u telu postala Riječ - Hljeb bio. ON je bio Riječ koja je postala tjelo. Šta je On odražavao? Samo Riječ.

Ako ste vi napisane poslanice, održavate samo Riječ, ne to, što jedan seminar ili bilo neko drugi kaže, šta gosp. Jones ili Dr. Taj i taj misli, nego šta je Bog o tome rekao. „Svaka ljudska Riječ je laž, ali Moja je istina.Ko samo najmanju zapovijed digne i ljude prema tome uči ...Ko iz ove Knjige jednu Riječ dometne, ili jedu Rječ doda... Taj čovjek ne živi samo o hljebu, nego od svake Riječi, koja iz usta Božjih izlazi.“ Kroz ovu Riječ živimo vječno.

Kao što vi morate mrtvu materiju k vama uzimati, da bi zemaljski mogli živjeti, vi morate Hrista imati, da bi živjeli, inače umirete. Šta je Hristus? „U početku bješe Riječ, i Riječ bješe u Boga, i Bog bješe Riječ... I Riječ postade tijelo i nastani se među nama.“

I vi ste ovakve napisane Poslanice – jedne za ovo, sledeće za jedno drugo vremensko doba, kao svijetlo samog časa. Ali oni to ne prepoznavaju. Vi to samo odražavate.

I ako su se drugi pri tome čvrsto držali – u jednoj tački su zakazali. Ali On nije! Ja sam već spomenuo, šta je On u Otkri. 22, 18 rekao: „Ako neko nešto dometne...“

Sada pazite tačno. Mat. 24, 24 je naročito važan. Tu kaže Isus, da bi se u zadnjim danima čak i izabrani mogli prevariti, da ako bude moguće. Posmatrajte duhove. U zadnjim danima! Ova glava Pisma mora se sada ispuniti. Vjerujete li vi to? Tu se kaže, da bi se u zadnjim danima čak i izabrani, koji su određeni, skoro mogli prevare. To je savršeno, tako prema Pismu, izgleda tako lijepo i jasno, da nemožete u tome prepoznati pogrešku. Samo će izabrani tome izbjeći. To je Isus rekao. Vjerujete li vi to? Čak i izabrani bi mogli biti prevareni, ako bude moguće.

„Oh, to je tako savršeno prema Pismu. To se može sa naravnim okom vidjeti.“ Ali to nije to! Farizejci su imali Pismo tako savršeno da nije moglo biti bolje – ali prema njihovom svojstvenom tumačenju.

Kako su to mogli prepoznati, da On nije bio pogrešan? Zato što je Bog svaku Riječ

potvrdio, koju je On sa odnosom na Njega za svako vremensko doba obećao. Prema tome se je prepoznalo, da je On Mesija bio. Pazite, šta to u ovim Danima treba biti; „Da bi bilo moguće...“ Samo jedna Riječ, jedna jedina Riječ je potrebna. Više sotoni ni kod Adama nije trebalo, da ga obori, nego jedna Riječ. Ni danas njemu ne treba više nego da jednu stvar izokrene. To je sve šta mu je potrebno. Vi znate, da je to istina. Samo da se jedna Riječ dometne ili jedna da se oduzme znači potpuna greška. Ovisi o svakoj sitnici, od svake Riječi Božije. Mislite sada jednom na razna tumačenja u seminarima, koja se jedna od druge razlikuje. Negdje treba da postoji Istina, i ovo je: Biblija. Vi kažete: „Brate Branhame, vi stvarno imate najlijepšu Božiju službu.“

Isus reče: „No zaludu Me poštuju, učeći naukama, **zapovijestima ljudskim** umjesto Riječi za svoju nauku čine“ – njegovo vlastito shvaćanje, njegovo vlastito tumačenje Riječi.

Kao što sam već rekao: Bogu nije potreban tumač. ON svaku Riječ Sam tumači. Vama ne treba niko, ko vam tumači, Bog vam je tumači, kad ste vi spremni, da prihvatite. Vidite, to je život, to je sam život.

Isus reče: „No uzaludu Me poštuju.“ Oni stvarno poštuju Boga. I Kain je na početku molio Boga. Ipak: „Uzalud uzalud Mi se mole.“ Šta znači *uzalud*? Nemate nikakve koristi.

Oni možda kažu: „Ja činim *ovo*. Ja plešem u duhu. Ja govorim u jezicima. Ja sam prorokovao. Ja sam propovijedao Evanđelje.“ Ali ste iziostavili da vam kosa naraste, izneverili u jednoj stvari, i vidite šta se desilo: Duh vas napušta na mjestu. Tačno to se je našim crkvama desilo. One su iznevjerile.

„Uzalud Mi se mole. O da, vaša Božija služba je veoma lijepa. Usprkos toga Me uzalud poštuju, jer ljudske zapovijedi svojom naukom čine.“

Farizejci su bili naučeni teolozi. Ne usuđuj te se potvrditi, da mi danas imamo nešto slično. Ni u slučaju! Oni su poznavali svaku pojedinu Riječ, kako je ona bila napisana, i ipak je njihova molitva bila uzalud. Mislite o tome: „Usprkos velikih, finih biblijskih škola, seminara, učitelja, mladih ljudi i slično.

I isto izgubljeni!

Isto je to On rekao o onima u pustinji. Oni svi su u pustinji jeli manu i pili iz Duhovne Stijene. Ali Isus je rekao: „Oni su svi umrli.“ Smrt znači „vječno odvojenje“. Zašto? Jer obećanje Božije nisu vjerovali.

Ja vas ne držim rado tako dugo ovdje, ali ja to moram jednostavno reći. Neće više dugo trajati. Svako od njih je bio izašao pod vođstvom vatrenog Stupa izišli su u pustinju. Oni su vjerovali Bogu i išli naprijed. Ali kad su na jednu prepreku naišli i kad ih se je deset vratilo, kazali su: „Mi ne možemo tu zemlju zauzeti. Tu ima divova. Oni su to i ovo. Mi to ne možemo učiniti; to je nemoguće.“

No šta su učinili Kaleb i Jošua? Oni su smirivali narod i rekli: „Mi smo više nego u stanju, da je uzmemo.“ Zašto? Jedni su gledali u to, šta su mogli vidjeti. Kaleb i Jošua su nasuprotno pogledali na obećanje Božije. Bog je rekao: „JA sam vam tu zemlju dao! Idite, i uzmite je!“

Sada ću citirati iz Jev. 6: „*Jer nije moguće one koji su jednom prosvijetljeni, i okusili daru nebeskog, postali zajedničari Duha svetoga. I okusili dobre Riječi Božije, i Sile onoga Svijeta, i otpali, opet obnoviti na Pokajanje.*“ Onih deset ih je došlo natrag; oni su grožđe one druge zemlje jeli, oni su tamo bili. Ali kad se je

radilo o tome, da se Riječ prati do Kraja, rekli su: „To mi ne možemo!“ Oni su u pustinji umrli.

Tu se i mi nalazimo. Mi smo od dobre Riječi Božije okusili. Ali kad se radi o cijelom obećanju, kaže se: „Ne, ne, to mi ne možemo, jer Dr. Taj i taj ili neko drugi kaže, da mi to ne možemo. To je bilo za Apostole. To je bilo jedno drugo vrijeme.“ Vi tamo umirete.

Vidite Pismo je skroz povezano. Svaka Riječ Božija je skupa povezana. To ne može prema jednoj ljudskoj ideji ili sistemu biti, nego će samo kroz Svetog Duha biti otkriveno. Isus je rekao: „Hvalim Te, Oče, što si ovo sakrio od premudrijih i od razumnijih a kazao si prostima.“

Mi želimo sada još brzo iduću misao ove rečenice „No zaludu Me poštuju“ prihvatiti. Farizejci su bili naučeni i moralno bezprijeteljivi. Isto ih je Isus označio kao od đavola. Ovim naučenim Teolozima je Isus rekao: „Vi ste od đavola kao vašeg oca i njegova djela činite!“ ON je rekao: „Vi ukrašavate grobove Proroka, koje su vaši očevi ubili.“ Proroci su bili nastupili, da religiozne sisteme poruše. To su oni učinili.

Proroci! Kome dolazi Riječ, jednom teologu ili jednom Proroku? Ne ni teolozima ni biblijskim školama, nego uvijek k jednom Proroku. Bog ne mjenja Njegov sistem nikada. Nikada! Tako je uvijek bilo. Ne ni jednoj grupi, nego k jednom pojedincu. Nikada to nije bila jedna grupa, nego uvijek jedan pojedinac. Tako je. Jedan Prorok.

Isus je rekao: „Vi ukrašavate grobove proroka, a vaši Očevi su ih tamo sahranili.“ To isto čine u zablještenju na osnovi sotonskog seminara.

A pentakosti, držite svoj nos van svijetskog crkvenog savjeza. Vi propovijednici ovdje ćete ljudima u glavnim centralama pisati. Jer pojedinim Skupštinama ne trebate pisati; oni su Stvar već odbili i ne žele ništa sa tim imati. Ostanite i vi Braćo Baptista vani. Ne shvaćate li, da je to žig zvijeri, šta se tu stvara? Vi znate, od koga će to sve biti progutano, ako vi Pismo bar malo poznate. Ako se Riječ u vama odražava, onda se držite daleko od ove stvari. Vaša Denominacija će unutra upasti. Vi ćete morati sa njom učiniti ili ćete biti odstranjeni iz vaše denominacije. Onda vi ne možete duže jedna Denominacija biti i tu ostati, jer vi morate ući unutra ili ostati napolju.

Onda niste više jedna Organizacija, jer onda ste pokazali, šta ste vi. Da! Bog vas blagoslovio, ako tako činite. Teško je reći, koliko će ih to učiniti, ali bez Sumnje će ih nekoliko biti. Oni su bili prevareni, i Isus ih je označio kao od đavola. Kad je Isus tu stajao, suprostavio se On svakom kušanju sa Riječi. ON se je držao Riječi, i Bog Ga je potvrdio.

Prije nekoliko večeri govorio sam u propovijedi o Mikelandelu. Koliko vas je ikada u Forest Lavu bilo i vidjelo kip Mojsija od Mikelandela? To je bilo veličanstveno, kad sam prvi put tu došao i njega vidio. Mikelandelo je skoro cijeli svoj život nad njemu radio. U njegovoj mašti znao je, kako kip Mojsija treba da izgleda. On ga je želio završiti, prije nego je morao umrijeti. Godinama je po njemu nešto klesao, tu je nešto udario ovdje nešto brusio. Kad ga je konačno nakom puno Godina završio, stajao je sa krpom u ruci ispred njega. Zakoračio je natrag i posmatrao ga. U njegovoj mašti je još bila jedna Slika, kako kip treba izgledati, od kada je prvi put o Mojsiju čuo. Dakle stajao je u sisanju ispred kipa. On je tako bio zadivljen od svog posla, da je uzeo čekić, udario na nogu od kipa i povikao: „Govori, Mojsije!“ Mislio je, neka Mojsije govori, jer je onaj slici, koju je on u svojoj mašti imao, tačno tako ličio. Urez

je još uvijek u njegovoj nozi. To je jedan savršeni kip, osim ovog ureza na nozi. Vi to možete u Forest Lavnu vidjeti. Tu stoji jedna kopija od kipa, odmah kad se prođe kroz vrata. Mojsijev kip je bio majstorski rad Mikelandelov, remekdelo jednog života.

Bog je jedan veliki skulptor. ON je stvorio čovjeka po svojem obličju, da ga odražava. ON je ta Riječ. Šta je On učinio? ON je postavio Adama na probu. Ali on je izneverio. Mojsije je izneverio i svi drugi isto tako. Ali dakle došao je Jedan Savršeni. Aleluja! Ko je to bio? Niko drugi nego Bog sam u telu. Riječ je bila od Njega reflektirana. ON je bio punina Božanstva Božanstva tjelesno; ne jedan Prorok, iako je On Prorok bio; ne jedan čovjek, iako je On Čovjek bio.

Jevreji ne držite Ga kao jednoga od vas. ON nije bio ni Jevrejini ni Paganin – On je bio Bog! Vaša Krv odlučuje, šta ste vi. Naravno da vi i od tela postojite. Kad je Marija od Svetog Duha začela primila, nije imala osjećajni doživljaj. Bog Otac je stvorio klicu, to jajašce u Mariji i isto krvnu ćeliju u njoj. To je bila Krv Božja.

A Isus nije imao Jevrejsku, niti Pagansku krv. To je bila ta krv stvorena od Samog Jehove. Biblija kaže da smo spašeni Božjom Krvlju (Apost. 20, 28). Ne krvlju jednog Jevreja, ili paganina; to je sve došlo seksom — ovo je bila Božja krv.

Kad je On savršenog vidio, udario Ga je, ranio Ga je. Izaja kaže: „Ali ON bi ranjen za naše prijestupe, izbijen za naša bezakonja.“ Šta je On bio? ON je bio savršena Riječ, simboliran kroz Hljeb, od kojega svaki čovjek treba živjeti. ON je bio Pšenica Riječi Božje, koja je bila samljevena i u ta četiri Evandolja i u svih 66 Knjiga Biblije posijane. Od toga treba čovjek živjeti i samo od toga: od svake Riječi, koja se nalazi u tome. Amen! Mikangelo je imao svoje remekdjelo. Bog je vidio Samog Sebe u jednom Čovjeku reflektiranom. Ovog savršenog Čovjeka je On u Svojem Obličju stvorio. O kakvog jednog Čovjeka! ON je morao za nas sve umrijeti. Sa tim se mi možemo opširno dohvatimo, ali to nećemo činiti. ON je morao za sve nas umrijeti. Savršeni je umro, da mi nesavršeni u Njemu savršeni možemo postati, uzimajući udela u svakoj Riječi Njegove Biblije. Za naše Opravdanje Njega je On onda opet od smrti podigao, da mi dobijemo jedno Pravo na uskrsnutim Isusom, koji je sada ovdje i koji sa svakom Riječi Božjom služi, da mi od toga živjeti možemo.

Sada ćemo se požuriti, onda dolazimo brzo na kraj. Dakle radi se o drugoj Evi – Nevjesta.

Prvi ženik je bio Adam. Iza toga je došao jedan dugi red od Proroka, dok je konačno nastupio Savršeni, koji je morao umrijeti, da bi za sve druge postao Hljeb. Šta je sa Evom? Sa njom se mora isto tako dogoditi. Mislite o tome, Eva je bila jedna žena. Crkva se u Bibliji uvijek kroz jednu ženu simbolizira, jer je ona Nevjesta. Pazite, što je ona učinila. Ona ga je pokušala u svoje Nauke ubijedi. Dok je On propovijedao, šta je ona učila, bio je On veoma viđen. Ali jednog Dana je On rekao: „JA i Otac jedno smo.“

„Oh, Ti se činiš Bogu jednakim. Sa ovim Momkom ne želimo ništa više imati.“

Još puno više je počeo On govoriti, na pr.: „Ako ne jedete tijela Sina čovječjeg ...“ Šta, mislite vi, bi jedan Ljekar, da je tamo sjedao, pomislio? Šta, mislite vi, bi bio neko sa zdravim ljudskim razumom mislio kod Riječi: „Vi morate moje tijelo jesti i moju Krv piti.“

Oni su rekli: „Ovaj Čovjek je jedan vampir, a ne propovijednik. Idite od Njega. ON je lud. Držite se daleko od Njega.“

Ali je to bila Istina. Vidite, to je bila Istina! „Ako vi od toga ne jedete, umrijeti ćete. Vi ćete svi umrijeti, ako od toga nebudete jeli.“

Danas je ta ista stvar. Hljev i VINO su samo Sinboli. Ne mislite, da je sa tim zemaljskim stvarima sve učinjeno. Vi morate Hrista jesti, koji je Riječ, kroz kojega vi živite, svaka Riječ, koja je u cijeloj Bibliji, od 1. Mojsijeve do Otkrivenja, bila.

Pazite sada na drugu Evu. Na dan Duhova je ona, kao i On, novo stvorena, sa Svetim Duhom ispunjena i sa svakom Riječi Božijom nahranjena. Amen. Sada postajem religiozan. Ja se osjećam dobro. Ova prva crkva, prva Eva, je trebala biti Nevjesta Hristova. Koliko vas može na to Amen reći? Ona je trebala biti Nevjesta Hristova. Na Dan Duhova je rođena, ne na Nikeji u Rimu, Londonu, Engleskoj u Ujedinjenim Državama; isto ne kroz Lutera u Njemačkoj, kroz Wesleyja u Engleskoj ili takozvani „na dan Pentakost“ u Ujedinjenim Državama. Ona je na Dan Duhova rođena i bila sa Duhom ispunjena. Ona je bila sa Duhom ispunjena i hranila se od Riječi, od svake Riječi, koja je iz Usta Božjih izišla. Oni su sve morali uzeti, Riječ po Riječ. To je stvarno bila jedna procvijetana sadnica Božja na Zemlji, jedno novo Stablo Ženika, koje je Njega reprezentiralo.

Njegova Riječ obećanja je Njega u Njoj odražavala. Oni su morali Petru i drugima pokloniti pažnju. Oni nisu bili ni u kakvom seminaru; to je bilo poznato. Oni nisu ni jednu biblijsku školu ili seminar posjetili. Nisu imali obrazovanje, skoro nisu znali ni da se potpišu. Biblija kaže: „Oni su bili neuki i bez obrazovanja.“ Ali šta se je dogodilo? Morali su prepoznati, da su sa Isusom bili, jer je On u njima bio, oni su reflektirali Njegovo Obećanje. Aleluja! Slava Bogu! To nama treba u ovom vremenskom Dobu. Njegova Riječ Njega je u njoj reflektirala u Crkvi. Ona je živjela od svake Riječi, koja je iz Usta Božjih izlazila. Ali onda je kao i Eva odpala od Riječi, i to u Nikeji, Rimu, gdje je prva Organizacija kao univerzalna hrišćanska Crkva bila organizovana. Imamo li jednog biblijskog Poučnika ovdje? Jeli jedan Teolog ovdje, koji zna, da je to Istina? Prva Organizacija je postala u Nikeji – Rimu. Bog nije nikada imao jednu Organizaciju i neće nikada ni jednu imati. Oni se od Ljudi vladaju. U tome su svi isti.

Ja sam hrišćanin. „Kojoj crkvi pripadaš ti?“ Postoji samo jedna! Ja pripadam već pedeset i pet Godina Branhanovoj – Familiji i nikada joj nisam pristupio. Ja sam u njoj rođen. Isto tako se u Kraljestvo Božije rađamo. Onda ste vi odraz Njegove Riječi.

Eva je pala. I druga Eva je odpala u Nikeji – Rimu. Ona je postala Denominacijom i prihvatila Dogme i Uredbe umjesto Riječi. Oni su uklonili paganske idole kao Jupiter itd. i namjesto toga postavili Pavla i Varnavu. Bog sunca i Božica Mjeseca sa njihovom okruglom Hostijom su također bili nadoknađeni. Aštarta je trebala biti Majka Boga sunca Jupitera. Rođendan Isusa je na Rođendan boga sunca prebačen. ON je bio kao i jagnjad u aprilu rođen, gdje se cijela priroda budi za život, jer On je bio to Jagnje. Željeli su ga na najdužem Danu slaviti, ali jednostavno se samo jedan minut razlike nalazi između prošlog dana i 25. decembra, rođendana boga sunca, a ne Sina Božjeg. Ali svak od nas glumi djedu božićnjaka i kiti jelku i slično. To je paganizam i ipak se mi nazivamo hrišćanima. Šta je se dogodilo sa hrišćanskom crkvom?

Hoće li ikada neko između nas nastupiti, ko propovijeda Riječ i nama Istinu govori, tako da je Bog potvrdi i da ispred Ljudi dokaže, da je On jučer, danas i zauvijek isti?

Nama nisu potrebni seminari. Nama nije potreban teolog. Nama je potreban jedan Prorok. Tako je. Bog nam je njega obećao.

Eva je zakazala, a isto tako i crkva, kad je postala denominacijom i kad se je ljudskim pravilima i Vladi ljudi podvrgnula i kad se više nije vodila od Duha. Ona se je udaljila od Riječi i prihvatila Dogme. Ko može Amen na to reći? Sigurno! Znali ste ali, da i mi Protestanti isto toliko Dogma uzimamo kao i oni, kad mi nešto Riječi dodamo ili od nje nešto oduzmemo? Sotona ih je sa istom starom metodom prevario kao i Evu, naime sa jednim Kompromisom. Uspeo je, u čemu je nešto drugo nego Riječ rekao, kroz jedan propis ili jednu denominaciju.

Orginal je otišao pod zemlju u vreme mučeništva. Na čičkovitoj zemlji Rima su duhovnu Pšenicu samleli i bacili je u prašinu. Spaljivali su ih na lomačama i bacali ih lavovima. Otišli su pod zemlju kao i ona druga pšenica, to je tačno, ali u Reformaciji počeo ih je On opet probudi. Ista Pšenica je nikla po drugi put.

Isto to je On učinio sa drugim Adamom. Nakon što je Adam bio pao, dao je On da drugi Adam postane. Drugi Adam je umro i izišao opet. Prvi Adam je pao u njegovom Grijehu i ostao ležati. Drugi Adam, predao se je tamo, da bi otkupio čovjeka od grijeha, i bio opet probuđen.

Prvobitna crkva je pala u Nikeji – Rimu, u čemu je bila jedna Riječ Istine iz Biblije izbačena i u čemu je rimska Crkva dogme i uprave nadodala. Onda je nastupio jedan sveštenik po imenu Martin Luter, koji je rekao: „To nema veze sa zadnjom Večerom. To nije stvarno Tjelo Hristovo, to je jedna Hostija,“ i: „, pravednik će živjeti od vjere.“ On je bacio hostiju na zemlju i protestirao protiv toga. Tu imate vašu prvu Zvijezdu, koja je iza Tijatirskog vremenskog Doba sjala. Da, Opravdan kroz vjeru. ON, veliki Skulptor, je počeo jedan majstorski Komad stvarati, jednu Nevjestu, koja Njegovu Riječ reflektira.

No, šta su Luterani učinili posle Luterove smrti? Susreli su sotonu, napravili od toga jednu denominaciju i umrli. Iza toga se nije ništa više desilo između njih; Bila je otišla i postala samo jedno ogromna ljudsko mnoštvo.

U danima Džona Veslija jeste je Bog podigao, da i dalje jednu Istinu reflektiraju. Šta je On učinio? On je učio, da je posvećenje drugi stadijum milosti. Šta je učinio Bog? ON je to blagoslovio. Veslije je protestirao protiv anglikanske crkve, protiv Cvinglijeve crkve, Kalvinove i protiv svih drugih, koji su se tih slova držali. Luter je propovijedao, Pravednik će živeti od vere. Drugi stadijum milosti je bilo posvećenje. To je tačno.

Šta se je onda desilo? Isto tako kao i posle Luterove smrti: posle kako su Veslije, Asbury svi drugi bili pomrli, postala je jedna organizacija i oni su izumrli. Pogledajte ih sada.

Nedavno sam išao u jednu bolnicu, da se za jednu ženu molim, koja je se trebala operisati. Kad sam ušao tu, rekla je: «Brate Branham, ja sam te pozvala. Ti mene ne poznaješ. Dali bi uz prkos toga za mene molio? Ja se ujutru moram postaviti jednoj operaciji.»

Odgovorio sam: «Sigurno, sestro.»

Kod nje su sjedali jedan čovjek, jedna žena i jedan dečak oko skoro osamnaest godina. Oni su mene tačno posmatrali. Okrenuo sam se prema njima i rekao: «Oprostite, ja bih sada molio.»

Žena je rekla: «Navucite tu zavesu.»

Pitao sam: «Jeste li hrišćanka?»

» Ona je odgovorila: «Mi smo metodisti.»

Uzvratio sam: «Za to vas nisam pitao. Ako ste samo metodisti, navućiću zavesu. Da ste hrišćani, nebi htjeli, da povučem zavesu.» Tako je to.

To je jedna velika razlika, dali smo metodisti, baptisti, presbiterijanci ili dali smo hrišćani. Ne ovisi o tome, dali smo kampilista, nego se radi o tome, da smo hrišćani. Šta je ona učinila? Istu stvar.

Šta se je onda desilo? Bog je uzeo jednu malu Grupu ovdje na Jugu i jednog Crnea, koji je razroko gledao. Šta je On tu učinio? ON je izlio Nadoknadu darova. Tako je se podigao Pentakost. Mnogi od vas se sjećaju na stara vremena, kao na pr. Brat Valdez, koji ovdje sjedi, jedan stari mudri, koji je već propovijedao, kad sam ja imao pet godina. On se još sjeća na početke ranog Pentakosta. Onda se njima nije ništa smjelo o jednoj Organizaciji reći. Oni su bili izišli iz ove prvljvštine. Oni su imali poruku Božju.

Ali što su i oni učinili? Isto to kao i drugi. Oni su od toga učinili jednu Organizaciju. Sada imaju trideset, četrdeset raznih: Jedinčari -, Dvojčari -, Trojičarske - organizacije. O Bože, tako nešto nisam u mom cijelom životu čuo. Šta se je sa vama desilo? Vi ste upravo na mjestu umrli. Dalje niste mogli ići. Vaša organizacija nebi ovo ovdje prihvatila. Vi ste vaše ljude odabrali. Kaže se: «Ako ovaj čovjek ne vjeruje isto kao mi, ne želimo ga ovdje imati. Naša zajednica ne trpi to!»

Moram se požuriti. Vidite, mora jedno pravo Sjeme doći. Mora tako biti, jer On dolazi za jedu Nevjestu bez fleka i bez bora. ON dolazi za jednu Nevjestu, koja Riječ potvrđuje. Oh, to će biti samo jedna mala lepa grupa. Isus je rekao: «Kao što je bilo u Danima Noja (kad je osam Duša bilo spašeno), tako će biti i sa Dolaskom Sina Čovječjeg.» Jeli tako? Koliko će ih biti, ja ne znam.

Ali gladajte, Nevjesta će od svih početaka biti sačinjena, koji su Riječ u njihovom vremenskom dobu uzeli. To nije samo ova zadnja grupa. Bog će sve iz cijelog vremena odavde odnijeti. To će biti iznenadno malo jato. Kad budu utekli, neće se više primjetiti, da nisu više tu. Šta bi bilo, da On u ovim zadnjim danima petsto odnese? Nebi se to uopšte primjetilo. Šta je petsto, koji u dva, tri dana nestaju? Svaki dan nestaje na svijetu toliko ljudi, od kojih se ne zna, gdje su, i od kojih se nikada više ništa ne čuje.

Ona će pri tajnom Dolasku Gospoda Isusa biti uznešena. Drugi će i dalje propovijedati, kao što je bilo i u Nojevim danima. Reći će se: «Časti Bogu. Mi to imamo! Aleluja.» , i njihova Smrt je zapečaćena. Tako kaže Biblija, i ona ne može izneveriti.

Noje, Mojsije, David su reflektirali dolazak ovog savršenog Ženika unaprijed. Isto tako su Luter, Wesley i Pentakosno probuđenje dolazak nevjeste unaprijed odražavali.

Ona je svaki put načinila jedan početak. Ali šta je činila onda? Kao Eva prisiljavala je crkvu njenog Adama svaki put, da njeno novo svijetlo, njen novi sistem vjeruje, i tu je umrla. «Naša Grupa će se ujediniti. Kakve nove Blagoslove doživljavamo sa tim, šta smo našli!» itd.

Šta je to sve koristilo Evi? Mi imamo još samo malo vremena. Šta je sve to za Evu, prvoj majki - crkvi, prva Nevjesta prvog Adama, izašlo kao rezultat? Šta je njoj sve to donjelo? Slušajte pažljivo. Sa tim nećete biti saglasni. Ali to je iznijelo «sjeme

zmijčevo» vani.

Njezin prvi sin nije bio Adamov sin. Da je on njegov sin bio, imao bi pravo prvorođstva. Biblija kaže u Pismu – Jude, da je Enoh bio sedmi od Adama. Jeli tako? Spisak počinje sa Adamom, kojemu je jedan sin bio rođen Sit: Vidite. Šta je sa Kainom, kojemu bi pripadalo pravo prvorođstva? On nije bio Sin Adamov. Situ se je rodio Enos. Tako je išlo dalje do Henoha, sedmom od Adama. Da je Kain bio njegov sin, zašto nema onda ni jedne glave u Bibliji, koja tako kaže? Čak i u Evanđelju po Luci, gdje je još jednom Registar Roda nabrojen, nije Kain kao sin Adamov spomenut.. Kad on to nije bio, čiji sin je onda on bio? Ako bi on bio sin Adamov, i još kao prvi, onda bi mu pravo prvorođstva pripadalo.

Postoji telesna crkva - nemožete li vi to vidjeti? - , koja je nešto umjesto Riječi prihvatila, šta je duhovna preljuba bila. Vi Pentakostalni narode, Bog vas blagoslovio! Što je Eva donjela? Zmijčevo sjeme. Šta je se desilo u ovim zadnjim danima kroz denominacije? Zmijčevo sjeme je opet izašlo, u čemu se je Riječi nešto nadodalo. Šta je on žrtvovao? Plodove i slično, ali ne Krv.

Kroz Otkrivenjem Riječi, prije nego što je Božja riječ uopšte bila i napisana, je Avelj kroz vjeru Bogu prineo povoljnu žrtvu nego Kain prineo, kroza što je primio Svijedočanstvo, da je pravednik. Kroz njegovu žrtvu je on odražavao Riječ.

Kain je išao tamo i prineo plodove sa polja, jer je mislio, da je Eva pojela jednu jabuku. Većina teoloških seminara govore sada o jednoj kajsiji. To je bila preljuba - to svako zna, to Biblija zna. Sigurno je tako to bilo.

Obratite pažnju, prvo sjeme zmijčevo je kroz Evu izašlo, u čemu je prva Eva odpala od Riječi. Druga Eva je to isto učinila u Nikeji, Rimu. Šta je ona dobila? Jedan broj denominacijske djece. To je tačno. Oh, oni su moralški u redu i veoma dobri. Sigurno. Ali šta je sa njima? Oni su mrtvi na osnovi njihovih vjeroispovijesti. Isto je tako sada. Otkrivenje Kaina o toj Riječi je isto to učinelo. Šta je njoj bilo obećano? Ša je ovoj Evi bilo obećano na kraju vremena? Slušajte me sada dobro, dok ja na kraj dolazim. Šta je ovoj Evi za kraj obećano? Laodikeja! Bogatstvo, jedno veliko Ime, značajne ličnosti. Ali usprkos njenog Bogatstva je gola i mrtva, bez da i to zna. Tako završava ovo crkveno vremensko doba.

Ona poriče Riječ. Da se Mat. 24, 24 ispuni, pokušava sa puno Galame, sa *tim* i *ovim*, sa socijalnim Ugledom i sličnim stvarima unutra ući. Ona kaže: «Samo mi imamo silu! Slava budi Bogu! Haleluja! Mi imamo Sile!» Vi imate obličje pobožnosti a sile su se njezine odrekli. Toliko tako slični, da bi čak i izabrani mogli biti prevareni. Kako može jedan čovjek u duhu plesati, u jezicima govoriti i odrekne da je Božja Riječ istina? Može li to biti Sveti Duh? To jednostavno nije moguće. Svaka Riječ! Kad Bog nešto kaže, onda tako On misli.

Ne tumačite to drugačije. Biblija kaže, da ne dozvoljava samovoljnu interpretaciju. Recite tako, kako je On to izgovorijo.

Pazite, to je jedna kriva snaga. Tačno to je sotona hteo Gospodu ponuditi. On Ga je vodio gore i htjeo, da On učini veliko djelo. Čini to, čak i Svijetsko crkveno vječje i svi, koji su u tome. «Ko je u stanju, da sa njim vodi rat?» , tako stoji to sa obzirom na zvijer, koji se podiže, u Bibliji. Da bi mi imali vremena, obradili bi to bliže, ali nemamo vremena. Primitite, šta Isus, drugi Adam, Riječ - Adam, u njenim danima, danima ove crkve, čini, koja je pravoj tako slična. Zadnje skupštinsko vremensko doba je to od Laudiceje. Koliko vas može Amen na to reći? Šta ona čini? Kako ona

dolazi u veličanstveno stanje? Ona je mlaka i bez Boga. Štaje ona učinila? Adam je prepoznao, da je Eva nehотиčno a ne hotimice dopustila prevari. Radi toga je on otišao sa Evom vani, da je sačuva. Jeli tako? Biblija kaže: «Adam nije bio prevaren.» Iz tog Razloga zabranjuje ženama, da propovijedaju Evandjelje. Adam nije bio u prestupu, nego Eva. To je taj Razlog, zašto ne smije da uči ili se usudi da nad čovjekom ima bilo koji autoritet.

Tako to kaže Riječ. «Dakle, ove...» Ne igra nikakvu ulogu, što ovaj ili onaj čini. Radi se o tome, šta Riječ kaže, brate, sestro! Pokušavam da to shvatite: radi se o tome, šta Riječ kaže. Mi živimo od Riječi, ne od nekoga dokaza ili od nečeg ljudskog, niti od nekoga doživljaja. To nema uopšte sa tim nikakve veze. Doživljaj ništa ne pomaže, ako je protiv Riječi. «Mnogi će k Meni doći i reći: , ja sam prorokovao, đavole istjerivao, u jezicima govorio. Sve to sam činio. Ja sam Evandjelje propovijedao i doktor sam teologije', I tada ću im Ja kazati:, nikad vas nijesam znao: idite od Mene koji činite bezakonje!» Zna se, da to tako u Riječi stoji i ipak se zaključuju kompromisi radi jedne Organizacije odnosno sistema. O moj prijatelju, dopusti se od mene jednog vjernog Brata, koji te voli, upozorim.

Slušajte pažljivo. Prvi Adam je otišao sa Evom vani, jer je ona bila prevarena. Ali u skupštinskom vremenskom dobu Laudiceje biće nekoga, ko će znati da drugačije postupi. Da! Ona Ga je iz njenog okola, njene sobe izbacila. ON se nalazi vani, kuca i pokušava da opet uđe. Ona je kultivirana, uživa visoki ugled i da ništa ne potrebuje, ali ne zna, da je gola i siromašna. To je Crkva, koja bi čak i izabrane prevarila, da je moguće. Pazite, ona je imala sile, lažne sile. Ona je uzela jedan deo od Riječi, ali ne sve.

Šta je najveća laž, koja se može kaže? To je ona, koja ima 99 posto Istine. Ako neko kaže: «William Branham je onoga i onoga dana bio u Hjustonu, Texasu, tako pijan, da nije moglo biti gore.» sa tim je to jedna laž. «Nije», odgovorilo bi se, «on je bio u Feniksu, Arizoni. On je kod kršćanskih poslovnika o jednoj određenom temi propovijedao. Tako mnogo ljudi je tamo bilo. Trajalo je do 10.30 sati. I znate li, šta je u 10.30 časova učinio? On je popio jednu rakiju!» To je jedna laž. Ostatak je tačan. Da se može prevari, mora se to kao prava Istina čuje.

Tako to čine ljudi danas. Oni imaju toliko puno od Istine, da bi skoro Izabrane mogli prevariti. Ali se radi o jednoj jedinjoj Riječi. To sam ja sa Biblijom dokazao. ON nije sa njom izašao; Ona je Njega, tu Riječ, izbacila - odbila. To je jedan tužni prizor, kao što ćemo mi to odmah na kraju vidjeti.

Tako je to bilo i u Babilonu. Čovjek ne prekida prije, dok nije sam nešto postigao. On jednostavno ne prekida. U danima Noja je Noje mogao toliko puno propovijedati i upozoravati, koliko je htio - nije pomagalo ništa. Ahab je jeo svoj svojstveni hljeb i otišao u pakao. To je tačno. On je morao, da svoj hljeb proizvede, i da lanac budne pokidan i onda ode u pakao. Tako je to bilo sa Ahavom i Jezaveljom. Ali tragično pri tome je, da o tome nisu bili svijesni, da griješe. Oni su bili tog mišljenja, da čine pravilno.

Vi znate, Isus je rekao, da će doći Vrijeme, gdje će vas ubijati i onda čak i misliti, da Bogu služe. Čekajte, dok moja nova knjiga izađe! Jedne večeri su nekoliko ljudi zaključili, jer su rekli, da je pogrešno, da se katolička i protestanska crkva ujedinu. Tri kugle su prošle kroz zgradu od jednoga moga druga. Ona ih je samo malo promašila. Čekajte, dok izide ova knjiga! Oni ne misle, da sa tim griješe; oni su tog

mišljenja, da čine pravilno. Oni vjeruju, da to čine po Božjoj volji, i to ne znaju bolje.

Jevreji su ubili Isusa i mislili, da sa tim čine pravilno, jer je njihova crkvena nauka rekla, da je On grešio. Oni su razapeli tačno Hljeb, kroz koji su trebali živjeti. Svi ali, koji su Ga prihvatili, da njihov život, vječni Život, bude, živjeli su kroz Njega i On im je dao vlast, jedan dio od Njega, naime da Sinovi Božji postanu. Jeli to tačno?

Oni vole divlje krastavce iz škole njihovih teologa, smrt u loncu. Isusa, hleb života, ne žele. NJEGA ne žele. Oni su Ga iz njihove skupštine iztjerali. Oni to moraju, svejedno, šta čine.

Vi pitate: «Misliš li ti da ćeš to promjeniti, Brate Branhame?» Ne, ali ja govorim ka izabranima.

Izbacili su Ga. Oni su prihvatili njihov gulaš, u kojemu su svijetsko i neke teorije skupa pomiješali, i načinili jedan «teološki – Gulaš» od toga. Brašno od proroka Elise, kroz koje je štetno izvadilo, odbili su.

Jesu li to onda učinili? Elisa je imao brašno. Brašno je tumačilo na Hrista, na jelovnu žrtvu. Bilo je sve jednako samleveno. Mlinski kamenovi su morali biti jednako složeni, da je se moglo mljeti. On je ubacio brašno u lonac, kroz što se je njihova bolest izlječila, odnosno izvadila smrt iz lonca.

I danas imaju oni smrt u loncu, ali ne žele brašno Elise - Hrista, Hljeb, Riječ. Kaže se: «Ne. To je jedna krivonauka.» Oni to ne žele. Jedite to slobodno, onda ćete umrijeti. To je tako sigurno, kao što se Svijet okreće. Otrov je u loncu. Isto ne primaju Brašno u njihovim teološkim loncima. Oni to jednostavno ne čine. Oni vas izbacuju i ne žele sa vama imati posla. Drugoj Evi od Duhova, hlebno zrno, bilo je kao prvom Adamu sa njegovim hljebom. Ona je se našla ispod rimskih mlinskih kamenova i umrla je kroz prognanstvo i mučenje.

Šta je ali učinila njena Sestra, koja je postala Kurva? Kaže li to Biblija? Da. Ona je otišla u Svijet i rodila djecu. Ko može Amen na to reći? Otkr. 17 govori o Kurvi i njezinim ćerima - ne o ljudima, nego o ženturama, Crkvama - Skupštinama - Denominacijama. Kako je postala Kurvom? U čemu je odbila Riječ i Denominaciju prihvatila, postala je Kurvom. Šta su njezina djeca učinila? One su bile Bludnice, što je isto kao i to. One su učinile isto tako, odbile Riječ i postale denominacijama. Njezina djeca, Crkve, Skupštine. Pogledaj te ih.

Dopustite mi da ovo kažem kao proroštvo. Hoćete li vi razumjeti? Velika familjarna svađa je skoro završena. One se sve zajedno skupljaju. Stara Majka će njezinu Djecu nazad prihvatiti. Oni su tako i tako svi isti. Oni žele jedno biti. Vrijeme je, da Crkva i Bog, Crkva i Riječ, jedno postanu, i to još ovdje; jer radi njih će On doći, ne radi jedne ovakve jedinstvene grupe. O ne.

Radi se o jednom pšeničnom zrnju. Posmatrajte šta se u prirodi dešava. Sa ovim mislima dolazim na kraj. Posmatrajte, šta se u prirodi dešava, kad neko posije pšenicu.

Napisana je jedna knjiga, koju ste možda vi svi pročitali; barem neki od vas teologa. Kaže se: «Bog Šutnje». Ja mislim, vi nju nećete u knjižari dobiti, tu gdje inače vaše knjige kupujete. «Bog Šutnje». Ovaj nevjernik kaže u njoj: «Kako se može prepostaviti, da postoji jedan Bog, kad je On u toku Srednjeg Vijeka gore sjedao i gledao, kako su mala djeca u vatri bila ubijena? Kako je duga kosa od žena bila u katranu natopljena i zapaljena? Kako su mogli ruke na volovima da zavežu, da se ljudi rastrgnu u dvoje, jer krst nisu ljubili, i sve takve stvari?» On je pisao: «Kako

bi jedan Bog, da u opšte jedan postoji, tamo gore mogao sjedati i gledati, kako spaljuju tu malu djecu?» Vidite, tako govori naravni, i ljudski razum.

Znate li vi, da jedno pšenično zrno, kad u zemlju padne, najprije mora da leži i iztrune? Isto tako je morala i Pentakostalna crkva: na zemlju da padnu, tu ležati i umrijeti. Sjeme mora istruliti, da bi novi život mogao iznijeti. Jeli to tako? Pazite, to su moje zaključne misli. I da sve skupa obuhvatim, okrenimo se prema prirodi. Koliko od vas vjeruje, da Bog u svim stvarima paralelno sa prirodom djeluje? ON je Svijet stvorio i spašava ga na isti način kao i čovjeka. Šta čini jedan čovjek, koji dolazi k vjeri? On vjeruje i dopušta se pokrsti. Zatim kako je kroz Krv očišćen, doživljava posvećenje, koju je Vesli u njegovoj poruci podigao. Onda se on ispunjava sa vatrom Svetog Duha. Svijet se iz njega vadi, i on se sa Duhom puni, što je Riječ. Vjerujete li to? Pazite samo. Na isti način će Bog Njegov Svijet spasiti.

Koliko vas je propovijed «Budući dom nebeskog Ženika i zemaljske Nevjeste» na traki primio? U njoj sam ja to izložio. Neka mi to Gospod da. Ja to vama dalje predajem, kako ja to od Njega dobivam.

Vidite, kao prvo je Svijet bio kroz pad Adama, koji je Riječ prekršio, osuđen. Propovijed Noja je donijela opravdanje i Bog je krstio zemlju sa vodom. Onda je došao Sin i prolio svoju krv na nju, da je posvetio i da je kao Svoje Vlasništvo postavi. Na kraju će konačno Obnova doći. Ona će kroz Vatru slijediti, tako da će svaka klica i sve drugo biti spaljeno. To će se u hiljade milja u vazduhu uzdignuti.

Šta će onda doći? «I vidjeh nebo novo i zemlju novu; jer prvo nebo i prva zemlja prodoše. I ja vidjeh grad sveti, Jeruzalem nov, gdje silazi od Boga, s neba pripravljen kao nevjesta ukrašena mužu svojemu.» Onda su Bog i ljudi zajedno. Isto tako je bilo sa Isusom: ON je bio u vodi kršten i pripremao se. Od Početka je On bio od Oca posvećen. Iza toga podigao je On svoje Ruke, onda je sišao Golub na Jagnje. Šta je učinio Bog, kad je Goluba na Njega poslao? ON je postavio Zahtjev na ovaj životni deo. Postojao je jedan zemaljski deo: Isus je jeo hranu, prirodni hljeb kao i mi. Ali dakle postavio je Bog zahtjev na to i nije bilo ništa, šta je to moglo da zadrži. Smrt to nije mogla da zadrži. ON je rekao: «Razvalite ovu crkvu, i za tri dana ću je podignuti.»

Kad su ljudi i žene stvarno potpuno u Boga ušli - ne samo u jednu stihiju ili u emotivni pokret - , nego kad dotični stvarno u Riječi jedno postane, onda ga je Bog spasio i od stvari svijeta posvetio, obnovio, sve svijetsko kroz vatru Svetog Duha od njega digao. Onda On živi u ovom čovjeku, u čemu se On sam u njemu reflektira. Jedan tako savršeno učinjeni čovjek ili jedna žena žive od Riječi. Tako će biti i zemlja očišćena. Isto to će On na zemlji učiniti, u čemu je spašava.

Jedno zrno pšenice pada u zemlju. Isus je bio to Pšenično zrno, koje je u zemlju padnulo. ON je bio savršen, radi toga je imao život u Sebi. Mojsije nije uskrsnuo. Adam nije uskrsnuo. Ni jedan drugi nije uskrsnuo, samo Ovaj savršeni, koji je Riječ u svakom pogledu reflektirao. ON je živio od svake Riječi. Koliko vas može Amen na to reći? ON je živio od svake Riječi. Šta se je desilo? Položili su Ga u grob. Ali treći dan ga je otvorio i izišao napolje.

Isto će i Crkva opet izaći i postati savršenom, da bi bila uznešena. Ša se je dogodilo, posle kako je Crkva u Nikeji - Rimu postala prvom Organizacijom i u zemlju padnula? Može li neko radi potvrde na to Amen reći? Šta je učinila? Ona je izlazila uvijek ponovo i privremeno u jednom uskrsnuću. ON je pokušao kroz Lutera da

uradi isto kao, što je kroz Noja uradijo. Ali šta je se dogodilo? Oni se nisu mogli držati Riječi, nego su od toga načinili jednu Organizaciju. Šta je to bilo?

To je kao i sa jednim zrnom pšenice, koje niče. Šta izlazi kao prvo, kad zrno niče? Dva mala izdanka. Slušajte dobro. Šta izlazi u prirodnom? Mi ćemo prirodno sa duhovnim usporediti; prirodni hljeb sa duhovnim Hljebom. Šta se dešava? Kako je On mogao kao Čovjek biti Hljeb?

Kad je Crkva prokljajala, bila je ona jedan mali list. Nije uopšte ličila na zrno, koje je otišlo pod zemlju, ali služi kao životni nosač. Šta se dalje dešava? Kaže čovjek sada: »Oh ja imam jedno lijepo pšenično polje.«? Još ne. On je ima prvo kao potencijalnu. Šta je se dalje dogodilo? Idući pokret, koji je nakom Lutera izišao, bio je Cvingli. To još uvijek nije bilo zrno. To je bila jedana travka. Stabljika je onda iznijela razne listove: Calvin i mnogi drugi su nastupili. Konačno je postala Anglikanska crkva. Oni svi su bili listovi. Svi su bili slični, skoro isti. Šta je se onda desilo? Pšenica se mjenja; Kukuruz se mjenja; sve se mjenja. Klas je izišao. Kaže li se Klas? Šta je na njemu? Poleni. Dakle to izgleda Original - Zrnu, koje je se posijalo, sličnije nego list. Jeli tako? Poruka Veslija je se više poklapala sa Biblijom nego Luterova. To vi znate, zar ne? Šta znače svi ti mali klasovi? Postuju Veslijevi – Metodisti, Nazarenci, Sveti hodočasnici, Ujedinjena Braća: Svi oni iz vremena posvećenja. Šta je onda iz toga izašlo? Šta su konačno oni učinili? Oni su postali Organizacijom i umrli.

Pentakostanci su iz toga izišli. Vi kažete: «O, Brate!»

Ja to kažem sa predajom i pobožnom ljubavlju. Neka veliki Otac, od kojega sam vam na početku rekao, da je ovde prisutan i sveprisutan, osudi. Ako sam ja to kao preosudu rekao, On će me osuditi. Ako ja to radi Istine rečem, On će me blagosloviti. ON će dati da prepoznate, ako ste za Život određeni.

To, što onda na kraju stabljike prvo iziđe izgleda isto kao pšenično zrno. Jeli to tačno? Ali šta je to? To još nije pšenično zrno To je, što Mat. 24, 24 kaže: Pravome slično, da bi se i izabrani mogli prevare, ako bi bilo moguće. Obratite pažnju, To već izgleda kao zrno. Ako vi to uberete, sjednete, uzmete jedan Mikroskop i otvorite, onda je to samo ljuska, u kome se zrno, pšenično zrno, nalazi. Ona je samo radi toga tu, da ga zaštiti, izgleda ali isto kao pšenično zrno. Koliko vas zna, da je to istina? Podignite svoje Ruke. Ali to je samo Ljuska.

Braćo Pentakostanci, ne shvatite me pogrešno. To je Istina. Vi se prirodi ne možete protivite. Priroda objavljuje u svemu od Boga, njezinog Stvoritelja, Svijedočanstvo.

Pogledajte u klas. Šta su oni učinili? Govorili su u jezicima. Oni deluju isto kao i oni onda u Pentikostu. Ali ako vi to uberete, malo otvorite i tačno pogledate, nalaze se mnoge male ljuskice unutra. Tek kad vi sve odstranite, otkrivajte ispod jednog dobrog povećala jedan mali začetak sjemena. To je zrno, koje raste, pravo. Ljuska je samo nosač. Zašto? Ona mora tu biti, da zaštiti zrno. Ona se po pravilu nalazi tu, jer se Zrno mora zaštititi. Zrno je izišlo iz zemlje, probilo se naprijed kroz Luterance i one crkve, kroz Veslija i druge, kroz klas do u ljusku. Ona izgleda savršeno. Nije čudo, da je Isus rekao, da bi čak i Izabrani mogli biti prevareni, ako bi bilo moguće. Ono izgleda kao zrno i nalazi se tačno na Mjestu, gdje treba Zrno biti. Ali šta se je desilo? Ona je isto to učinila kao i drugi prije nje: Ona je postala Organizacijom. Čemu ona služi? Kao nosač.

O čemu se radi u danima, u kojima mi živimo? Ako ima ovdje jedan poznanik

istorije, onda on zna, da svako probuđenje od prilike dvije tri godine traje, onda izlazi iz probuđenja jedna organizacija. Brate, Sestro, iz ove ogromne, petnaest Godina trajaćeg probuđenja, koju ja doživljam – prednost imam, da je sa vama doživljam – nije postala organizacija. Neće više postojati organizacija. Ne, ne više. Zadnja postoji već. Pentakostanci su morali tu biti, da ovu zašтите. Gdje bi mi sa jednom Porukom kao ovom bili otišli, da nije bilo Pentakostalaca, što je oni vjeruju? Mislite natrag, šta je se 1933 na Rijeci - Ohajo desilo.

Oprostite ovo, ali ja želim, da vi znate Istinu. Meni ne preostaje više puno vremena, to vi znate. Ja imam pedeset pet. Ali ovi Magnetofoni će ostati živi, kad ja odavde otiđem, i vi ćete vidjeti, dali je to tačno ili ne, jesam li ja pravi sluga ili lažni prorok. Ja vam nisam još nikada nešto najavio, šta se nije dogodilo tako će se i ovo dogoditi. Ona je jedan nosač. Ona to mora biti. Ali kad pšenica počne rasti, bit će joj kao tada Isusu, čiji je nosač Crkve bila; Kad je On s tim počeo, njima Istinu Božju govoriti, rastavili su se od Njega. Šta se događa sada? Nema više saradnje. Zašto? Tako to mora biti, da Pšenica može na suncu ležati. Tako mora duhovna pšenica ispred Sina ležati, da On jednim zlatnim zrnom Riječi postane – potvrđenom Riječi, Bog, postao telo. ON reče: «Koji vjeruje Mene, djela koja tvorim, i on će tvoriti.» Crkva, koja stvarno kroz Riječ živi, neće kroz Organizacije, nego u prisutnosti Riječi – Sina postati u istoj Riječi koja je na pentakostalnom danu u zemlju bila položena. Ne uči li nas Malahija 4, da će se to dogoditi, prije nego veliki strašni dan Gospodnji ne dođe? Koliko vas to zna? ON će obratiti srca djece ka očevima . Jeli to tačno? Ka vjeri originalnih pentakostalnih očeva.

U Luki 17, 30 govori Isus o Danu, kad će se javiti Sin Čovječji – ne jedan čovjek, nego Sin čovječji; ne jedna Organizacija – Sin Čovječji, Riječ sama, koja opet između ljudi živi.

Riječ sama postaje tijelo u vama. Onda ste vi Njegovo Reflektovanje ovoga časa; Reflektovanje poruke. Vi živite ponovni život, koji je u Isusu Hristu bio. Vi se nalazite u prisutnosti Sina.

Šta se dešava sa njom? Što se dešava sa crkvom? Konačno se povlači ljuska od pšenice natrag, kad se ona počinje objavljuje. Šta se dešava? Život koji je u ljuski bio, prešao je u pšenicu. Život se ne mjenja. Nosači se mjenjaju; oni su postali denominacije. Pšenica se ali ne može promjeniti. Moraće biti službe, koja se isto tako sa Riječi poklapa, kao što je On bio na Riječi i kao što je i prva crkva bila na Riječi, sa Duhom ispunjena bila i od Riječi hranjena bila – ne od denominacija, nego od Riječi hranjena. Evo vam prirode i Riječi Božje. ON je Hljeb. «Čovjek neće živeti samo od hljeba, nego od svake Riječi, koja iz usta Božjih izlazi.»

Mi dolazimo sada na kraj i odmah ćemo moliti. Pazite samo. Sada dolazi to, i šta želim reći.

Bog je to tako predvidio, da se ljuska od pšenice mora natrag odvojiti. Koliko ih kaže Amen na to? Ljuska se mora od pšenice odvojiti, jer ona sada dolazi do sazrevanja. Ona je iznikla. Ljuska na početku nije bila tu, ona je služila samo za podršku, kao nosač života. Onda je napustio život i prešao u pšenicu. To je taj razlog.

Čujte prijatelji, u kojemu danu živimo mi? Mi imamo jedno probuđenje, koje već petnaest godina traje. Koliko vas može Amen na to reći? Koja Organizacija je iz toga izišla? Ni jedna! Pokušali su da da me tamo navedu i pitali su: «Hoćeš li ti od tvoje službe jednu organizaciju osnovati, Brate Branham?» Ja ne. Ja ne govorim o meni,

ja govorim o poruki časa, ovog dana.

Oni su otišli u Kanadu i pozvali nekoliko Braće od crkve poznog dažda skupa. To je na mjestu umrlo. Sjećate li se vi braćo od pokreta poznog dažda? Gdje je on dostigao? Gdje je vodilo sve drugo? Šta dobivaju Organizacije kao rezultat? Miliona obraćenih, koje su Robovima njihove Vjeroispovijedi učinili. Oni su se obogatili, ogradili zgrade za milione i milijarde i kažu: «Gospod dolazi uskoro.» Šalju propovijdnike u seminare i uče ih u ljudskoj teologiji, kao Luter, Veslej i drugi. To je postalo ljuska.

Ali hvala Bogu, zrno raste dalje. Ako je ovo prema Riječi i Vremenu, u kojemu mi sada živimo, istina, kao i prema prirodi – i to je bilo kroz pšenično zrno i na svaki Način potvrđeno – koliko vremena imamo onda još? Znae šta? Ja čujem dolazak kombaja. Svjetsko crkveno Vijeće će razdvajanje izvršiti. Šta oni čine? Ono će nju pokositi sa njene stabljike. Nju čeka nešto, što je podiže. Ona će onoga veličanstvenog Jutra za kratko doma ići. Da. Ako vi to razumijete, kažite Amen.

Ja znam, da to Svijet ne vjeruje. Oni to ne mogu vjerovati. Žali te ih, jer se kaže: «Niko ne može doći k Meni, ako ga nedovuču Moj Otac . Sve, koje Mi je dao Otac, dolaze k Meni.» Ako njegovo ime u knjizi života stoji, on će Riječ kod svakoga prepoznati. To On mora; to je već dugo određeno. To je već tako savršeno potvrđeno, da je to sigurno Istina.

Mi nećemo više daljne Organizacije imati, ali sve Organizacije će se u jednu ujediniti. Čemu to služi? Šta se dešava sa slamom? Ona će se spaliti. Isus je rekao: «Anđeli će pšenicu u ambarima skupljati.» Šta će se još dogoditi? Stabljika, strnjika i korov će se sa neugasnom vatrom spaliti. Vidite li? Šta se mora kao prvo dogoditi? Anđeli će se poslati i prvo će kukolj zavezati. Oni se vežavaju sami u jednu jedinu veliku organizaciju. Daljnjih organizacija nema više.

Pšenica je ovde. Hvala neka je Bogu, Pšenica je ovdje. Hristos je ovdje. ON potvrđuje Njegovu Riječ. To je istina. Pšenica je ovdje. Ona počinje sada da zri i stoji za to u prisutnosti sunca.

Ni jedan čovjek je ne smije dirnuti. To što je omotava povlači se natrag: «Mi ne želimo sa tim imati posla.» Vi to morate učiniti.

O Brate, uđite u pšenicu. Pusti da taj život, koji je u tebi, iziđe kao pšenica vani. Želite li? Vjerujte Bogu. Ostanite Bogu vjerni. Jeste li sigurni, da ćete uspijeti? Šta je, ako vam neko reče: «Ama baš ne marim!»?

Jednom sam čitao jednu priču. To je bio jedan doktor, jedan fini čovjek, koji je siromase volio. Svaki put, kad jedan siromah njegov dug nije mogao platiti – znate li šta je on učinio? On je potpisao sa crvenim mastilom: «Oprošteno ti je.» Konačno je umro taj doktor. Njegova žena je bila uobražena. Ona je bila drugačija, kao i današnja crkva. Posle kako je njezin muž bio umro, pronašla je svih i podnijela postupak na sudu. Svi su morali ispred suda doći. Trebali su račune usprkos toga platiti.

Sudija je uzeo nekoliko od tih Računa, pozvao Damu kod sebe i pitao: «Jeli ovo, što je sa crvenim mastilom napisano Potpis vašeg Muža?»

Ona je odgovorila: «Jest. To je on.»

Na to je on rekao: «Ne postoji ni jedan Sud u cijeloj Državi, koji bi ove Ljude mogao osuditi. Oni su slobodni.»

Neka govore šta hoće, ON je svoju vlastitu Riječ sa Svojom vlastitom Krvlju

potpisao. To nam niko ne može uzeti, Brate, mi smo slobodni.

Hajde da se molimo. S pognutim glavama. Ako se tačno sjećam, nastupio je neko u danima kraljeva u njihovu sredinu i prorokovao, gdje će se susresti sa neprijateljom da ga pobjede. Ako ja to pravilno razumijem, postoji samo jedno Mjesto, gdje vi vašeg neprijatelja susresti možete: to je na Riječi. Tu pokušava da vas on pogodi. Susretnite ga tu sa TAKO GOVORI GOSPOD.

Već je skoro podne. Radi toga ja nemam više vremena za oltarski poziv. Koliko ih od vas žele podići svoje Ruke, dok drže glave pognute i zatvorenim očima i sa tim istaknuti: «Ja želim jedan Dio od Njega biti. Ja se želim sa Njim u Njegovoj Riječi ujedinitim. Svejedno, šta dolazi, šta Svijet govori: Ja želim jedan dio od Njega biti.» Onda podignite svoje ruke i recite: «Ja to želim.» Bog vas blagoslovio Ja mislim, da je to bilo sto/posto. Sa pognutim glavama želimo razmišljati i tiho ovu pjesmu pevušiti. Molite svi.

Blagoslovjen budi Svezak (to je Riječ),
Koji nas u Gospodu ujedinja;
Povezan sa Hristovom mučenom rukom
Ostanite čvrsti, dok se On pojavi.
(«Ja i Moj Otac jedo smo, tako ste i vi jedno sa Njim.»)

I idemo li mi svi tu,
To nam dava duboku bol,
Ali ostanemo li u Duhu jedno
I putovaćemo prema nebu.

Iduće nedjelje ujutro nadam se da ću vas u Flagstafu, Arizoni, ponovo vidjeti, ako Gospod da. Voliteli Ga?

Ja ću sa ovim završiti. Biblija kaže: «Svi, koji u Njega vjeruju... Svi, koji Njegovu Riječ prihvaćaju...» Ja ne mogu reći, ko jeste a ko nije. To je vaša stvar. Ako li vi još do jedne vjeroispovesti držite - neki od vas Metodista, Baptista, Pentakostalaca, ili bilo šta ste vi: ako vi još do nečega držite, šta stoji u protivnosti toj Riječi, molim, moj voljeni narode, odvratite se danas od toga. Želite li to učiniti? Odvratite se od toga i prihvatite se Njega. Ne dozvoljavajte, da se nikada radi jedne Riječi vaša zajednica sa Hristom razbije. Neka Njegov Duh ovo daruje.

Bože i Oče, ovi Ljudi su dugo ovdje sjedali. To me posjećā na Pavla, koji je jednom isto to, naime Evanđelje, propovijedao. Oni su sjedali čitavu noć i slušali ga. Pri tome je padnuo jedan Dečko sa prozora i bio mrtav. Pavle je išao k njemu, legnuo iznad tog Dečka i molio. Onda je rekao: «Život je opet u njemu.» Oče, ovdje su bolesni i namučeni, kojima je Molitva za njihova tjela potrebna. Ja molim, skupocjeni Bože, da ne čekaju do idućeg sastanka. Oni ne trebaju ni na jedan sastanak čekati. Riječ je uvijek ovdje. To je Hristos. Ja molim, da ozdraviš svakoga od njih. Učini svakoga od njih zdravim, o Bože. Daj to. Blagoslovi ih i njihov zahtjev. Oni ovdje nebi sjedali, GOSPODE, oni ovo nebi slušali, da to ne vjeruju. GOSPODE, oni su podigli svoje Ruke; oni to vjeruju. Neka se to od svakog propovijednika i od svakog laika u njihovo srce primi. Neka grešnik prihvati Hrista; otpali se natrag vrati. Daruj to, Oče. Mi molimo za ove Blagoslove u Ime Isusa Hrista. Amen.

Ja Ga volim, ja Ga volim
(ON je moje Ime prije puno Godina upisao!),
skupocjeno Božje Jagnje,
koje me je volilo i odkupilo na stablu Krsta.

Volite li Ga? Rukuj te se preko stolova, dok mi tu pjesmu još jednom pjevamo. Recite: «Skupocjeni hodočasnike, ja sam sretan, da sam jutros ovdje. Ja vjerujem Hristu. A ti?», ili nešto slično, dok mi još jednom pjevamo.

Ja Ga volim...

Jesmo li sada svijet iza nas ostavili? Jesmo li modu ovog svijeta, svu ludost, sav Sjaj, cijelo trgovinstvo sa Evanđeljem ostavili iza nas? Jesmo li to ostavili? Stvarno? Dajte mi samo Isusa, drugo ništa ne želim. NJEGA prepoznati je život. NJEGA znati. Ja Ga volim. Volite li Ga i vi? O, kako Ga mi volimo!

Ja sada predavam Božiju službu bratu Karlu. Ja ne znam, kakvu on ima namjeru dalje.

Bog vas blagoslovio. Ja se nadam, da ću vas iduće nedjelje odnosno subote opet vidjeti. Ako vas tu ne vidim, sastaćemose u Tusonu. Ako ne, onda sedamnaestog ovdje. Ili ako ne, onda ću vas u Veličanstvenosti opet vidjeti. Amen.

E-mail: volksmission@gmx.de
Homepage: <http://www.freie-volksmission.de>

Umnožavanje i kopiranje je samo sa dozvolom dopušteno.
Izdavač: Ewald Frank, Misionar Poštanski pretinac 100707, 47707 Krefeld,
Njemačka. Čitavo odpremanje usljeđuje se na bazi dobrovoljne donacije.
Sva uplaćivanja na Misijski rad u Njemačkoj: Slobodna Narodna Misija
Krefeld, poštanski žiro - Ured Essen, Br. 167606 - 439 ili Slobodna Narodna

Misija Krefeld, Sparkasse Krefeld Br. 1209386, BLZ 320500 00
Misijski rad u Švaicarskoj: Ujedinjene Slobodne Narodne Misije, Poštanski
ček - Račun Basel Br. 40 - 35520 - 7 ili Ujedinjene Slobodne Narodne
Misije , Švicarsko Društvo Banka, Zürich- Kloten, Br. 847. 272. 01. Na
Misijski rad u Austriji: Slobodna Narodna Misija, Poslovni ček – Račun Wien, Br.
7691. 539.